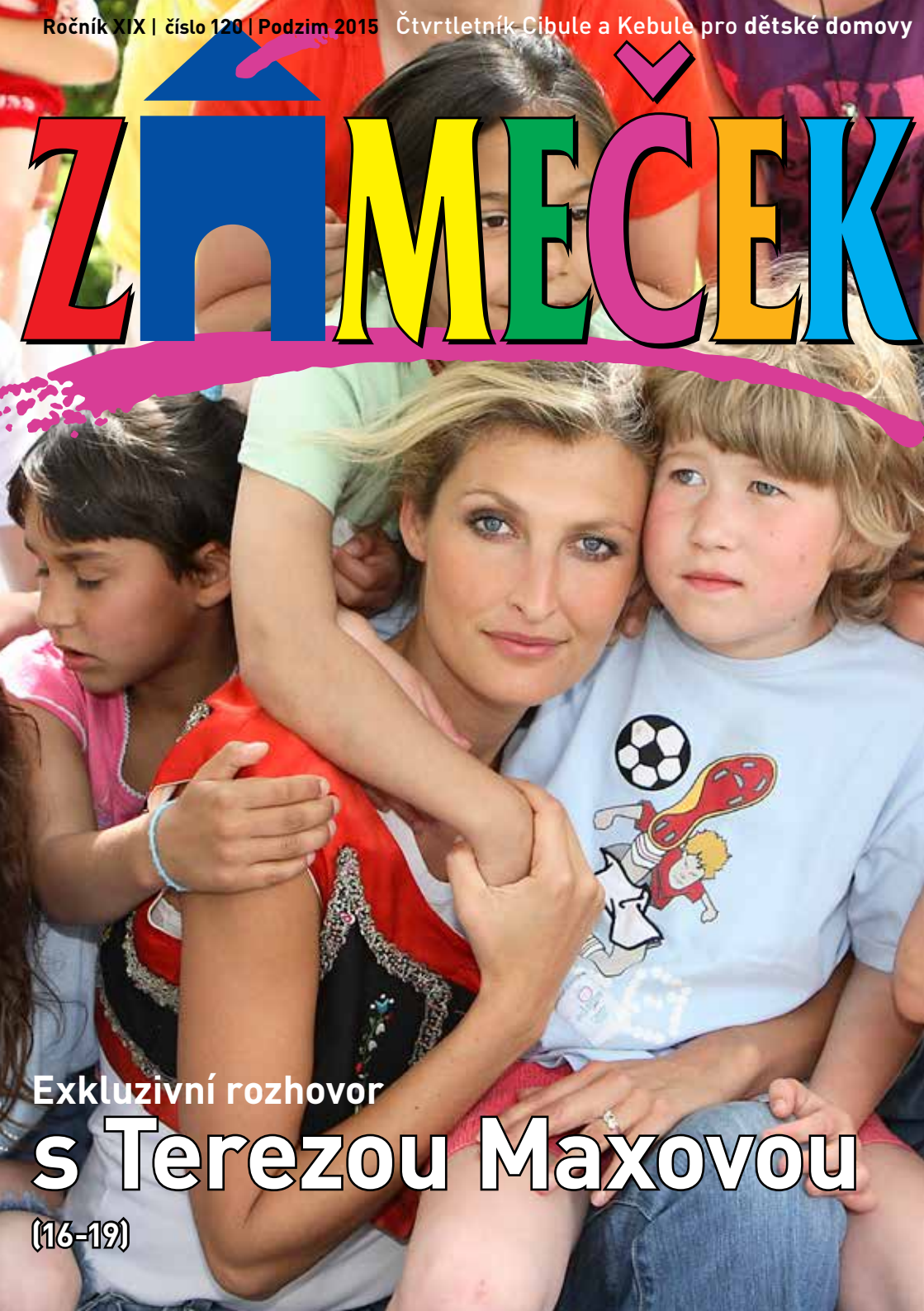

ZNĚMEČEK

Exkluzivní rozhovor

s Terezou Maxovou

(16-19)

Milá Zámečata,

je tady zase nový Zámeček, plný rozhovorů, reportáží, příběhů nebo zpráv od vás z domovů. A tak by to mělo být! Máme radost, že zpravodajský web Zámečku se čím dál více plní vašimi zprávami z domovů, tak v tom pokračujte dál! Na mail redakce@zamecek.net nám posílejte vaše zprávy, náš webmaster Franta aspoň před sledováním fotbalového zápasu udělá něco užitečného...

V Zámečku najdete další drsný příběh, se kterým se nám svěřil Patrik. Jak uvidíte, nikdy není pozdě využít pomoci a svůj život proměnit k lepšímu. Pro lepší náladu si můžete přečíst třeba rozhovor se slavným Benem Cristovaeem nebo s Terezou Maxovou, která nás - děti z děčáku - podporuje bezmála 20 let!

Už jste zavítali na facebooku na Přiznání dětských domovů? Dnes už je nás ve skupině přes 1 400, tak se přidejte, ať nás je ještě víc. Také na FB stránce Zámečku můžete sledovat svět dětských domovů s námi!

Už za dva měsíce jsou Vánoce. To znamená, že brzy začne období malování dárků, které si od Ježíška přejete. My vám k tomu ještě nadělíme (samozřejmě přes Ježíška) vánoční vydání Zámečku, které vyjde začátkem prosince.

Za Flika, Albína, Frantu, Helmuta a další z redakce vám přeji příjemný podzimní čas se Zámečkem.

Lukáš Kotlár, šéfredaktor
lukas.kotlar@zamecek.net
www.zamecek.net

www.zamecek.net

- Co se děje v dětských domovech?
- Co se pro vás chystá?
- Můžete číst i přispívat!

Zámeček je na webu i facebooku - s námi víte vše jako první!

Finalistka MISS ČR Veronika Kašáková (dříve DD Vysoká Pec) Startuje ROADSHOW S VERONIKOU

Během tří let chce Veronika navštívit se slavnými osobnostmi 144 dětských domovů v celé ČR. Ve své nové roli patronky obecně prospěšné společnosti Nadání a dovednosti odstartuje Roadshow s Veronikou - mise naděje pro děti z dětských domovů.

Slavnostní zahájení, jehož součástí bude i módní přehlídka, proběhne 27. listopadu v prostorách bývalé tovární haly pražské Kolbenky. V roli hostů se představí nejen modelky, ale také zpěváci a další umělci. Reportáž přineseme

v příštím čísle, stejně jako rozhovor s Veronikou a postupně také reportáže ze všech návštěv domovů (na www.zamecek.net).

„Pamatuji si, kdy mě to napadlo: usínala jsem a přemýšlela nad tím, co pro ty děti mohu udělat. Po rozeslání mé knihy do všech dětských domovů dostávám x dopisů. Bohužel není

pro mě reálné všem odpovědět. Nejedná se jen o děti, ale třeba i o vychovatele a ředitele domovů. Proto jsem si řekla, že se za všemi vydám osobně,“ řekla Zámečku Veronika.

Lukáš Kotár

Průzkum v domovech

Agentura Ipsos představila výsledky průzkumu vytvořeného na zakázku společnosti Mimo domov. Jeho cílem bylo mimo jiné zjistit, jak jsou děti v DD připraveny na odchod do života. Přinášíme závěry průzkumu i reakce ředitelů domovů .....[20-23]

DD CUP

Fotbalovou část DD CUPu vyhrál plzeňský domov Domino, nejlepší hráčkou se stala Judita Pešková z DD Klánovice. A jak to na největším fotbalovém turnaji děčáků vypadalo? ... [24-27]

Slavata Triatlon Tour

Celorepubliková série triatlonových závodů Tomáše Slavaty vyvrcholila velkolepými finálovými souboji. Jaká byla atmosféra a kdo vyhrál? .....[28-29]

Ben Cristovao

Hrdina dívčích srdcí, zpěvák tanečník a model se představuje v exkluzivním rozhovoru, který připravil Albín Balát. Mimo jiné se dozvíte, proč se nedokáže vžít do pocitů kluků a holek z děčáků. ....[30-33]

Filip Jankovič

Tancoval po boku Justina Biebera, teď pomáhá Hance Kynychové a projektu Hejbejte se. ....[34-36]

Open Gate

Prestižní gymnázium studuje i Vláda Kuliš z DD Hodonín u Kunštátu. [64-65]

Hejbejte se s Hankou...

...Kynychovou. Jaké bylo letní soustředění a co se chystá na finále? ....[76-79]

Zámeček podporují

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albin Augustýn Balát – 732 478 843

albin.balat@zamecek.net

Zahraniční zpravodaj: Gracián Svačina

gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut

onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová

ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger

frantisek.berger@zamecek.net

Redaktoři: Miloš Nguyen, Veronika Vargová, František Miker

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nada Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hruža (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Do čísla přispěli:

Denisa Pohanková (DD Hrotovice)

Klára + Monika (VÚ Janštejn)

Darina Onodyová (VÚ Černovice)

Nikol Strouhalová (DD Dagmar Brno)

Vojtěch Gatěk (VÚ Velké Meziříčí)

Martin Pilát, Hana Pilátová, Lucie Pánková, Miloš Koželuh (všichni

DD Senožaty)

Anežka Halová (DD Dubová)

Denisa Kabelková (DD Vysoká Pec)

Sandra (DD Ústí nad Labem - Střekov)

tety a strejdové z mnoha domovů

přátelé ze spolupracujících neziskovek

a redakční týmy z dětských domovů:

- DD Nepomuk
- DD Ostrava-Bazaly
- DD Domino Plzeň
- DD Vranov
- Ústí nad Labem - Střekov
- Sedloňov
- Mikulov
- Lipová u Šluknova
- Budkov

A young boy with brown hair and a slight smile is wearing a red hooded sweatshirt. He is holding a rolled-up mat with a grey and white patterned surface. The background is blurred, showing other people in red clothing. Overlaid on the image is the word 'UPRCHLÍCI' in large white letters with a black outline, and a paragraph of text in yellow letters with a black outline below it.

UPRCHLÍCI

Jsme připraveni
pomoci dětem
ze zemí
zasažených válkou?

Ředitelka ústavu pro děti-cizince: Každý den je u nás jiný, nikdy nevstupujeme do stejné vody

Statisíce rodin opouští svou válkou a bídou zdevastovanou zemi a míří do Evropy, kde se snaží nalézt nový domov. Přistěhovalci, migranti, běženci... Každý je nazývá jinak. Pro někoho odvážlivci, kteří si zaslouží pomoc, pro jiné zbabělci a „paraziti“. Vojáci střeží hranice, policie po celé Evropě má napilno. Denně objeví obrovský počet nelegálních uprchlíků. Mezi nimi se nachází děti, které se snaží dostat za svou rodinou, i sirotci.

Co se děje s nezletilými, kteří jsou zadrženi na území ČR bez doprovodu svých rodičů a příbuzných? Redaktor Zámečku se v době takzvané „uprchlické krize“ vydal do Zařízení pro děti - cizince, aby zjistil více. Diagnostický ústav, středisko výchovné péče a základní škola pro děti cizí národnosti se nachází v Radlické ulici na Praze 5 a jedná se o jediné zařízení tohoto typu u nás!

Jazykovou bariéru odbourávají tlumočníci

„Administrativně existujeme od roku 2003, první klient k nám byl přiveden v červnu 2004. Kapacita ústavu je celkem třicet lůžek,“ popisuje hned v úvodu rozhovoru ředitelka Zařízení pro děti - cizince paní Zuzana Chmelířová Vučková a pokračuje: „Osmnáct míst je přímo zde, dvanáct na student-

ském oddělení, což je naše detašované pracoviště v pražských Hájích. Kromě toho máme také tréninkový byt na Smíchově, který slouží lidem připravujícím se na odchod ze zařízení, a ve spolupráci s výchovnými ústavu Klíčův v Praze 9 a Višňové na Znojemsku jsme nedávno otevřeli dvě nová oddělení. Kapacita

lůžek se tak zvýšila a je dostačující i během nárůstu uprchlíků pohybujících se na českém území.“

Zařízení pro děti - cizince přijme ročně okolo 70 dětí. Drtivá většina z nich nemluví ani nerozumí česky. Jak se s nimi téměř padesát zaměstnanců tohoto ústavu dorozumívá?

ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI - CIZINCE, DIAGNOSTICKÝ ÚSTAV
STŘEDISKO VÝCHOVNÉ PÉČE, ZÁKLADNÍ ŠKOLA

„Nemůžu po svých porýzených chtít, aby ovládali všechny jazyky světa. Spolupracujeme s tlumočníky, vyhledáváme rodilé mluvčí. K testům využíváme materiály pro sluchově postižené, které se zakládají na neverbální komunikaci,“ vysvětluje ředitelka ústavu. K prvnímu setkání tlumočnicka s klientem dochází okamžitě po nástupu do zařízení. Tlumočníci bývají přítomni každý týden na komunitním setkání a jsou k dispozici vždy, když je někdo potřebuje.

Pomáhat a chránit

Pokud si tento ústav před-

stavujete jako přísné vězení pro cizince, které při jejich uprchlickém snažení zadržela policie, jste na omylu. Ústav se naopak snaží běžencům pomáhat.

„Preferujeme sloučení rodiny, na území Evropské unie se snažíme dítě co nejdříve spojit s jeho rodiči. Trochu nás v tom ale brzdí rozhodovací lhůty tuzemských soudů.“ Děti odtud prý neutíkají, ale – jak říká paní Vučková – svévolně opouštějí zařízení. Do pát-rání se v takovém případě pouští i Interpol. Podaří-li se je kriminalistům najít, mají chlapi a dívky dvě

možnosti. Buď se vrátí zpět do ústavu, nebo v rámci EU zažádají o mezinárodní ochranu a za pomoci úřadů se dostanou tam, kam potřebují...nebo někam jinam. „Moc dobře víme, že cílem migrantů není Česká republika. Ty děti často dostaly za úkol od svých nejbližších doputovat třeba do Německa nebo do Finska. Dřív

či později tam musí dojít,“ chápe jejich nedočkavost.

V hlavní roli respekt a tolerance

Bohužel, ne vždy se podaří sloučit dítě s jeho nejbližšími. To pak zůstává v zařízení pro cizince až do svých osmnácti, v případě studentů do šestadvaceti let.

„Během povinné školní docházky klademe důraz na češtinu. Máme zvýšený počet hodin výuky tohoto jazyka plus odpolední doučování. Když jsou děti různých národností pohromadě, chceme, aby spolu komunikovali česky. Musíme být trpěliví, odbourávání jazykové bariéry je dlouhodobý proces. Ve studentském oddělení a tréninkových bytech od našich klientů vyžadujeme znalost naší řeči a soběstačnost, aby si uměli v budoucnu vyřídit úřední záležitosti, najít práci, navázat kontakt s českou populací atp.“

Přestože se v ústavu nachází jedinci z různých koutů světa, k potyčkám mezi nimi nedochází, potvrzuje Zuzana Chmelířová Vučková: „Snažíme se dětem vysvětlit, že je úplně jedno, zda je člověk bílý, černý nebo žlutý, jestli je muslim, žid či křesťan... Všichni jsme lidé a musíme držet pospolu, vzájemně si pomáhat. Každý má svoji minulost, odlišné návyky a kulturní tradice. Učíme je

Zuzana Chmelířová Vučková, ředitelka
Zařízení pro děti - cizince

Někteří politici „uprchlickou krizi“ využívají, aby získali body u veřejnosti. Jiní pomáhají

navzájem se tolerovat a respektovat víru těch druhých.“ Stravování je přizpůsobeno tak, aby vyhovovalo všem. Na jídelníčku byste nenašli vepřové, servíruje se jen bílé maso, ryby, ovoce a zelenina.

S volným časem je to v tomto zařízení podobné jako v klasickém dětském domově.

Hoši a dívky mají naplánovaný bohatý program, aby se nenudili. „Řídí se týdenními rozpisů akcí. Chodí na vycházky, provozují sport, poznávají kulturu, v zimě jezdí na hory...“ vyjmenovává ředitelka. „Zrovna nedávno se byli podívat na autosalonu a zavítali na muzikál Fantom opery.“ Dlouhodobí klienti

se účastní i akcí domů dětí a mládeže, škol či různých spolků. Ve volných chvílích mladí cizinci také navštěvují kostely nebo mešity a modlí se ke svému stvořiteli. „Prostě každý den je u nás jiný, nikdy nevstupujeme do stejné vody,“ dodává s úsměvem.

A co odezva od bývalých klientů? „Pokud jsou na území ČR, přijdou poděkovat za to, co jsme pro ně udělali, zavzpomínají na dobu, kdy sem přišli. Ti, kteří svévolně nebo na základě úředního rozhodnutí opustí ústav a putují dále Evropou, občas kontaktují své kamarády přes sociální sítě a dají tak o sobě vědět, že jsou v pořádku a že se jim povedlo docestovat do naplánovaného cíle. Jsme rádi za každou dobrou zprávu.“

V Sýrii i jiných zemích děti nechodí do školy, ale do války...

František Berger

Děti imigrantů v českých domovech

Senožaty: Komunikovali jsme spolu přes Google překladač

Vlna imigrantů se dotkla i světa dětských domovů. Bavíme se však o dětech cizinců, které byly na území Česka zadrženy policií bez doprovodu svých rodičů. O takové děti se má za úkol postarat především speciální Zařízení pro děti - cizince v Praze, o kterém připravil reportáž Franta Berger. Některé migrantské děti však například z dodávek mířilo přímo do dětských domovů. Není divu, že na tento případ nebyli děti ani vychovatelé v domovech připraveni. O své postřehy se s námi podělila Martina Bouchalová Horská, ředitelka DD Senožaty.

ilustrační foto (zdcpraha.cz)

Z mezinárodního rychlíku do dětského domova

Na Vysočině byli čtyři chlapci z Afghánistánu a ze Sýrie vůbec prvními běženci, kteří se dostali do dětského domova. „Děti neuměly pořádně anglicky - Afghánci vůbec, Syřané trochu. Afghánci byli hodně vystrašení, Syřani byli v pohodě. V domově jim vůbec nechutná.“

Jejich hygiena? Ta byla až na tom úplně posledním místě. Na otázku, jestli se znají děti mezi sebou, nám paní ředitelka vysvětluje, že ne. „Děti jen mají za úkol s nějakou skupinou dospělých se dostat do Německa, požádají ambasadu a dle zákonů o rodině mají rodiče právo za nimi přijít.“ To znamená, že když se děti dostanou úspěšně do Německa, mají šanci se tam se svými rodiči setkat.

Ani jsme nevěděli, kolik mají let

Jak by to vypadalo, kdyby v Senožatech zůstaly cizinecké děti delší dobu? „To by tedy byl oříšek. Zákon ukládá vzdělávání. Asi bychom museli začít od nuly, zejména kvůli jazykové bariéře, ale matematika je všude stejná. Jen jejich písmo je perské, i jejich číslice. Vlastně mají i jiný kalendář, a tak jsme nezjistili přesný přepočít, kolik je jim let.“

Děti cizinců byly trochu zaskočené, nechápaly, co se děje. Ale ostatní děti i tety se k nim chovaly mile, tak snad spokojené byly.

Jako k vlastním

Peněz na cestu měly od svých rodičů dost. „Vybavily se mi moje děti, které bych musela takto poslat do světa. Tak jsem postupovala v souladu s tímto pocitem. Jak bych si asi přála, aby se k nim chovali někde daleko od domova.“, uzavírá ředitelka ze Senožat.

Lukáš Kotlár

Ze Švagrů se stali BROUCI

Ahoj Zámečata, já jsem Rozálie Zborníková, je mi 11 let a jsem dcera Vladky Zborníkové a Martina Zborníka. Oba moji rodiče pracují v občanském sdružení ŠVAGR. Mamka říká, že na tyto tábory jezdím už od 3 měsíců. Vždy, když se blíží nějaké prázdniny, tak se s bráchou Jonášem těšíme na tábor, kamarády a hlavně na program tábora.

Tentokrát bylo téma letního tábora HMYZ. Byly tam děti z pěstounské péče, běžných rodin a hlavně děti z dětských domovů, například z Písku, Zvíkova, Volyně a Žichovce. Celkem asi 40 dětí. Na tábor za náma přijel i vědec Cyril Škvor, to byl HMYZOLOG. Měl speciální přístroj Makroskop, kterým nás omylem zmenšil.

Jediná záchrana byla, že jsme se učili od jednotlivých druhů hmyzu různé dovednosti a také jsme plnili různé úkoly. Prožili jsme den u motýlů, včel, kobylek, mravenců, brouků, komárů apod. Každý den mohl jeden badatelský tým získat hlavní dovednost

zkoumaného hmyzu. Díky shromážděným informacím jsme se osvobodili a vrátili zpět do normální podoby. Mezi mé příjemné táboryvé zážitky patří třeba výlet na divadelní a hračkový festival Hračkobraní, koupání v blízkém rybníku a lomu, návštěva pana včelaře nebo hmyzí divoška.

Moc pozdravuji všechny, kteří byli na tomto táboře, a přeji jim, ať si užívají krásné podzimní dny.

Rozárka

Patrik Filo (dříve DD Mariánské Lázně):

Paní ředitelka mi zachránila život

TRÁVA, DLUHY, BEZDOMOVECTVÍ. Na svůj odchod z dětského domova v 18 letech bude Patrik opravdu nerad vzpomínat. Čtyři roky možného i nemožného. Patrikovi se však podařilo dostat na tu správnou životní cestu, která jeho život otočila vzhůru nohama. Je vděčný ředitelce domova a lidem ze Sámovky, kteří za touto proměnou stojí. Bez jeho vůle by však něco podobného bylo zcela nereálné. Dnes už je v insolvenčním řízení, žije v Sámovce v Praze, díky New Job New Life pracuje v Bageterii Boulevard a je odhodlaný dokončit závěrečné zkoušky na kuchaře-číšníka. Přečtěte si příběh, který nám Patrik vyprávěl při setkání v kavárně Pražírna v Praze.

Kojeňák, děcák, pěstounská rodina, diagnosták, děcák....

Jmenuji se Patrik Filo a teď je mi 21 let. Od tří do sedmi let jsem byl v Dětském domově v Mariánských Lázních. Poté následoval můj pobyt v pěstounské rodině. Tam jsem byl do dvanácti a pak jsem šel do diagnostáku v Plzni. Odtud zpět do Mariánek, kde jsem byl do svých osmnácti.

Proč jsem šel vlastně do děcáku? Řeknu to tak, jak jsem to slyšel od své mámy. Měla prý přítele, se

kterým čekala mne. On byl Slovák a na Slovensku měl barák, tak se tam přestěhovali. Tam začala matka chlastat, poté se vrátila zpět do Česka a tady neměla nic. Proto mě dala do kojeňáku, kde jsem byl tři roky a poté jsem šel do děcáku.

Kvůli trávě jsem nestihl závěrečné zkoušky

Na střední jsem šel na hotelovku. Doteď si pamatuji, jak jsem si ji vybral. Šel jsem s tetou z nákupu a ona hrozně ráda povídala. Měla

jsem začal. V domově dělali testy, ale vždycky jsem věděl, jak to obejít. Na základce se to ještě neprojevovalo, ale na tý střední už pomalinku jo. Ani ne na známkách nebo na chování. Obecně se to asi projevilo v postavení méj role v životě. Dost jsem si to podělal. Přišel jsem pozdě na závěrečky. A spíše ta tráva se objevila v

V DD Mariánské Lázně, to ještě byla pohoda... Patrik druhý zleva

dva syny, jednoho ve Francii a druhý dělal číšníka a jezdil různě po horách. Říkala, že si za sezonu vydělal tolik a tolik a mě to nadchlo.

Pak to všechno odstartovalo... Mým největším problémem byla tráva. Někde v pülce devítky

nezodpovědnosti. Hodně lidí se mě ptalo, proč jsem hulil, a to vám řekne každý: člověk nemyslí na tolik věcí, nemá stres a je mu dobře. Ale když to hulí člověk tak moc, jako já, tak to má důsledky, které se promítnou do reality. Přestaneš řešit problémy, začneš být nezodpovědný.

Odchod z domova

Dostal jsem šanci, ale mistrová si mě vychutnala, byla přísná. Taková stará škola, moc mě nemusela. Měl jsem celkem tři šance, ale nevyužil je.

Po odchodu z děcáku jsem si domluvil práci v hotelu, kde jsem měl už od prváku praxi, tam mě vzali normálně na smlouvu. Zrovna teď probíráme v Domě na půl cesty se sociální pracovníci, že mám studovat dál, protože pak je možnost těch startovacích bytů, kde člověk může být dva, tři nebo i čtyři roky.

Z garsonky na ubytovnu, poté na ulici...

Nejprve jsem byl v garsonce, která je asi 100 metrů od děcáku, ale s domovem nic společného neměla. Šlo o normální podnájem. Šel jsem ještě s kámošem, který chtěl vypadnout z děcáku. To bylo během letních prázdnin. Fandovi ještě nebylo 18, takže měl možnost jít na dva měsíce na zkoušku a vrátil se zpět do domova. Nájem stál 7 000 korun, což už bylo hodně peněz a to jsem neuplatil. Šel jsem tedy na velkou ubytovnu v Mariánskách a tam jsem bydlel dalšího půl roku.

V Mariánskách jsem se dokonce dostal i na ulici, kde jsem byl čtyři měsíce. Říká se, že to musí jít od toho člověka, že nikomu štěstí do dlaně nespadne, ale když se na to podívám teď, tak mně se to zrovna stalo. Nebýt paní ředitelky, tak jsem na té ulici doteď, zachránila mi život. Na ulici jsem občas potkával i děcka z domova.

Snažil jsem se to nedávat najevo, ale všichni to věděli. Nebylo to tím stylem, že bych někde klečel a žebrał. Spíše to je náročné psychicky, že jsem chodil za kamarády: „Hele, nemůžu u tebe přespat, nemáš něco, můžu si půjčit?“, a tak dále...

Zima? V noci po hospodách a s feťákama

Zrovna to vyšlo hezky na zimu. Hodně lidí se mě i ptalo, jestli jsem začal fetovat, že takto na ulici to fakt nejde. Fet je ta poslední kapka, do čeho by mohl člověk spadnout. Sám mám slabou vůli, ale řekl jsem si, že dál než třeba tráva prostě nepůjdu.

Práce v hotelu, v dílně i ve velkoskladu

Pořád jsem pracoval. Dělal jsem rok v hotelu, poté jsem šel na brusiče, kde jsem byl půl roku a pak jsem šel do velkoskladu, kde jsem vydržel asi rok. Brusiče jsem našel na internetu a na pohovoru jsem rovnou podepisoval smlouvu. Na skladníka - to bylo přes známýho, který tam dělal dlouho. Většinu času mimo děcák jsem měl práci. Byly však doby, kdy jsem ji neměl.

Moje poslední šance

Kdo mi nejvíce pomohl a díky komu jsem tady, a možná si to ještě neuvědomuju, a můžu říct, že mi zachránila zadek, je paní ředitelka z děcáku. Měl jsem možnost kdykoliv přijít do děcáku pokecat za tetami a za děckama. Dělal jsem hlouposti a byl jsem ve velkém průseru. Ředitelka se o tom dozvěděla. Přišel jsem

Po odchodu z domova zůstal na všechno sám...

do domova úplně náhodně za tetou a do té skupiny přišla paní ředitelka a tím to začalo. Chtěla se mnou mluvit. Ptala se mě, jestli nepotřebuji pomoc a nabídla mi Sámovku. Tím všechno znovu začalo...

Byla to poslední šance pro mě se vyškrábat. V hloubi jsem doufal, že mi to pomůže, ale ta první reakce byla, že nechci, ale to jsem nahlas neřekl. Ještě ten den napsala paní ředitelka do Sámovky. Před nastěhování musí proběhnout dva rozhovory v Praze. Jeli jsme poté spolu na první pohovor, a vzhledem k tomu, že jsem neměl peníze ani na jízdenku, všechno mi platil děcák. Měsíc na to jsem jel na druhý pohovor, s tím, že už jsem se tam zároveň stěhoval. Měl jsem štěstí, protože těch lidí je tam více.

Nový život v Praze

Musel jsem dodržovat pravidla. Možná, kdybych tam šel hned z děcáku, tak bych s tím měl

problém. Ale s tím, že už jsem si něco zažil a už mám snad nějaký rozum, tak to byly prkotiny. První tři měsíce jsem musel být do 12 doma, nekouřit a nepít doma, jednou týdně uklízet před barákem, absolvovat schůzky. Kvůli symbolickému nájmu jsem si i vyřizoval příspěvek na bydlení na úřadě.

Ze začátku jsme hledali všechno možné na práci. Hledali jsme samostatně v Sámovce, pak jsem byl na různých pohovorech, ale nikam mě nevzali. Tady začal můj příběh s New Job New Life, protože se to takto propojilo. A až třetí možnost se podařila. Každý řekne, že v Praze je moc práce, jenže na ni čeká mnoho lidí.

Díky NEW JOB NEW LIFE nová práce

Nehrálo podle mě roli to, že jsem nedokončil školu, protože v některých inzerátech jsem to ani nemusel zadávat, takže si myslím, že například když jsem se hlásil na skladníka, ze dvou kandidátů vybrali toho druhého kluka, protože měl zkušenosti.

Konečně přišla šance, která vyšla - díky NEW JOB NEW LIFE.

Práce v bageterii Patrika baví, chce si dodělat „kuchaře“

Díky projektu Nadace Terezy Maxové dětem „New Job New Life“ dostal Patrik v Bageterii Boulevard novou šanci.

Pracuji v Bageterii Boulevard v Praze na Vodičkově ulici. Tam to bylo rychlé, ukázali mi, jak to tam funguje. Jedná se o pozici kuchaře v kuchyni. Manažer mi volal, hned jsme se domlouvali na nástupu, a už tam jsem čtvrtý měsíc.

Každý den jsem tam v průměru devět hodin. Nechci to zakřiknout, ale zatím mě to baví. Hodně sázím na kolektiv, který mi sedí. Teď je tam ale půlka personálu nová, a je to stresově náročnější. Změnu zatím neplánuji, protože jsem tam docela spokojený. Nedá se tam vydělat statisíce, ale vydělám si okolo 14 tisíc měsíčně, plus prémie. V Sámovce platím 3 000, navíc teď budu platit tisícovku za insolvenčního správce, se kterým řešíme i se Sámovkou moje oddlužení.

Strach z metra i tramvají

Ještě v Mariáňkách jsem zkusil šalvěj divotvornou, kvůli které jsem měl později holotropy, flashbacky a kvůli tomu jsem přestal i hulit, protože jsem to už celé nedával psychicky. Ty první měsíce to bylo v Praze docela

hustý. Měl jsem úzkosti, dělalo mi problémy jezdit tramvají, metrem, i když to zní možná vtipně. Tráva podle mě není droga, to je jako čokoláda nebo kafe. Čeho je však moc, toho je příliš. Lidi říkají, že to, co jsem si prožil, na mě nejde poznat.

Téměř čtvrtmilionové dluhy. Modlím se, aby se nepřihlásili další...

To jsem se zadlužil ještě v Mariáňkách. V průběhu tří let se to seskupilo a až tady v Praze jsem to začal řešit. Teď jsem byl dodávat nejrůznější papíry a už mám na internetu, že jsem v osobním bankrotu, aby mi nemohli vzít alespoň to životní minimum. Dohromady to dělá asi čtvrt milionu korun, a je tam ještě jedna částka, které se fakt bojím. Nejprve jsem si půjčil u Providentu 10 000, tím to všechno začalo. Rok na to jsem si však vzal další půjčku na Providentu. Byl tam i další lichvář, kde byly asi 300% úroky a já si půjčil 30 000. Po půl roce jsem tam volal a řekli mi, že dlužím 180 000, takže nevím, v jaké to je fázi a zatím tato částka ještě není započítána.

Takže se modlím, aby se nepřihlásili, protože by to pak bylo přes půl milionu určitě.

Byl jsem naivní, dělal jsem kraviny

Do půjčky nejde člověk s tím, že pak bude mít problém to splatit. Vidí za tím jenom ty peníze a co si bude moct koupit. Ted už to budu moct splácet, protože chodím do práce. Vlastně jsem to nechtěl ani úplně na bydlení, v tu dobu jsem chodil ven s kámošem a hlavu jsem měl úplně někde jinde. Měl jsem pocit, že mám volný svět, že "můžu" a začal jsem dělat tyto kraviny.

Bylo to naivní. Byla to představa o tom, že až budu venku z děčáku, tamto budu dělat a tamto budu dělat, člověk má velký plány. Ve výsledku zjistíš, že to funguje úplně jinak. Spadneš do té reality a mě to trvalo asi ty čtyři celé roky, až jsem byl tady v Praze, když jsem začal myslet na nějaký smysl života, sebeuvědomění. Určitě mi pomohlo to město, lidi kolem mě. V Mariánskéch jsem měl lidi, se kterými jsem raději chodil ven a nestaral se o důležité věci. Tady v Praze je to jinak. Řekl jsem si, že v Praze začnu od začátku, že udělám za vším čáru. Víím, že jsem se zas tak možná nezměnil na venek, ale v hlavě jsem si to srovnal víc, hlavně psychicky.

Oddlužení

Cíl je pro mě nyní se oddlužit. Budu to platit asi 2-3 roky. Díky tomu řízení nebudu muset splácet téměř čtvrt milionu, ale

118 tisíc, což už si myslím, že je pomalu polovina, co budu splácet a člověku se uleví...

Vzpomínka na pěstounskou rodinu

Odchod z pěstounské rodiny byl ze dne na den. Oni už to asi plánovali delší dobu. Šel jsem si pro vysvědčení, a už jsem měl věci v kufru. Oni o tom se mnou předtím vůbec nemluvili. Řekli mi pak jenom, že jedeme do Plzně. V tu chvíli se mi strašně ulevilo, teď bych tam však někdy rád jel

Ředitelce DD v Mariánských Lázních vděčí Patrik za mnohé

na návštěvu. Pro mě byl jejich táta vzor. Oni jsou intelektuálně hrozně přirozeně chytří. Úplně jiný level. A proto si myslím, že dnes nejsem úplně debil, degěš... Za 80 procent průšvihů si můžu sám, za zbytek může máma, protože mě jakoby neměla ráda. Nechci to brát jako výmluvu, ale asi kvůli tomu stresovému prostředí jsem začal dělat kraviny. Asi to po těch pěti letech už neunesla. Nemyslím si, že to třeba byly geny...

Bratr a jeho zákaznická karta

Shodou okolností jsem viděl

jednoho bratra od pěstounů právě v bageterii, kde pracuji, a doslova jsem čuměl. Běžel jsem dozadu se schovat, i když jsem si nebyl jistý, jestli to je opravdu on. Podruhé přišel a říkal jsem, že už bych za ním měl jít. Byl takový úplně chladný. Říkám mu: „Čau kámo!“. Poznal mě, zrovna vypoiskoval zákaznickou kartičku k nám do bageterie. Říkám mu, že asi moc času nemá a on, že fakt nemá... Dal mi akorát kartičku, ať se mu ozvu. Je možné, že ho to hodně překvapilo a napadlo mě, že se nějak stydí, že něco tají. Že například nechce, abych tam za nimi přijel, že bych se jim chtěl například za něco mstít... Překvapilo mě to, jak je svět malej...

Dálkové studium

Nyní bych chtěl dálkově dokončit obor kuchař-číšník. Chybí mi jenom ty závěrečné zkoušky. V Sámovce mě do toho nutí a myslím, že to je dobře! Ptali se mě právě, jestli bych to vlastně chtěl. V sobě víím, že jednou mi to pomůže, že tento papír mi hodně pomůže. A na ten vnitřní pocit já sázím, už jednou mě navedl správně. Nyní už jsem na té správné cestě.

Lukáš Kotlár

Projekt New Job New Life realizuje Nadace Terezy Maxové dětem. Více na www.newjobnewlife.cz

Tereza Maxová exkluzivně pro Zámeček:

Vše, co si necháš, jsi ztratil. To, co dáš, zůstane tvé navždy

Modelka Tereza Maxová je zakladatelkou a patronkou Nadace Terezy Maxové dětem. Téměř dvacet let podporuje děti z kojeneckých ústavů a z dětských domovů v celé České republice. Se Zámečkem je nadace propojena více než 10 let a je pro nás velkým potěšením, že jsme pro vás mohli tento rozhovor připravit.

Jak vnímáte svět dětských domovů či kojeneckých ústavů v roce 2015?

Když jsme v nadaci začínali, byly tady dětské domovy, ale o pěstounské péči se téměř nemluvilo. Dnes je tomu jinak. Obrovský rozdíl vidím i v materiální vybavenosti. Když jsem před dvaceti lety poprvé vstoupila do kojeňáčku, byly tam pokoje s dětmi v kovových postýlkách, dlouhé nemocniční chodby a ohlušující ticho. Nedalo mi to jen tak odejít a tvářit se, že jsem nic neviděla. Dnes je situace jiná. Existují dětská centra víc přizpůsobena životu v rodinném prostředí a méně nemocnici. Totéž lze říct i o dětských domovech.

Časopis Zámeček je s Vaší nadací propojen už více než 10 let. Proč si myslíte, že je dobrý Zámeček podporovat?

Líbí se nám, že si jej z velké části připravují samy děti.

Také nabízí prostor nadacím nabídnout své projekty a představit, co pro děti dělají a stejně tak naopak, děti mají možnost psát o tom, co je trápí nebo z čeho mají radost. Zůstáváme takto v kontaktu s mnoha domovy současně.

Čtete časopis Zámeček?

Ano, Zámeček chodí pravidelně i do nadace, takže mám možnost do něj kouknout.

Vaše nadace splnila už opravdu hodně přání. Jaký to je pocit vědět, že nadace pomáhá dětem z dětských domovů plnit jejich sny a podporovat je?

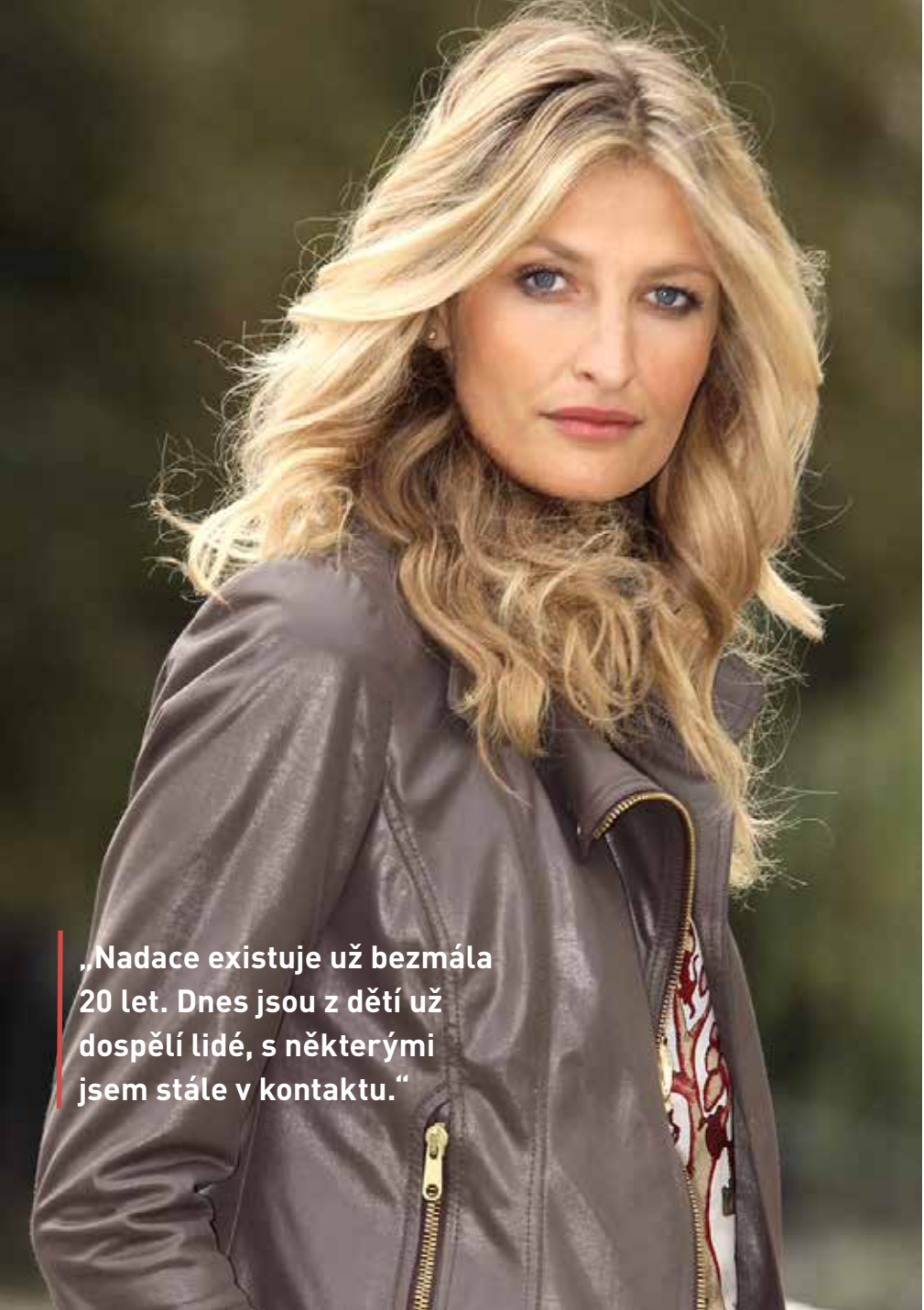
Vždy mě potěší, když někomu pomůžeme. Za těch bez mála dvacet let, co nadace existuje, je těch příběhů spousta. Dneska jsou z některých dětí už dospělí lidé a s některými jsem dokonce stále v pravidelném kontaktu. Například mi nedávno volal Děňa, klučíkna, kterého jsem v roce 1996

poznala v kojeňáčku. Děňa se narodil s vrozenou lámavostí kostí, lékaři měli všelijaké prognózy. Pravidelně za ním chodila babička, které jsme pomohli, aby si mohla Děňu vzít domů.

Dnes je to dospělý, šikovný kluk, který udělal státnice a jeho velkou láskou je florball. Nebo jsem jednou seděla v hospůdce a přišla za mnou taková holčička a říká: „Já jsem vám přišla poděkovat, protože díky vám jsem tam, kde jsem. Bez vaší pomoci, bych tuto práci nedostala“. Strašně mě to potěšilo. Díky našemu projektu New Job New Life totiž našla práci, přestěhovala se do Prahy a žije úplně normální život.

Byly věci, které vás v průběhu let v rámci vaší nadace překvapily?

To ano. Je to cesta, na které jsme se hodně naučili.

„Nadace existuje už bezmála 20 let. Dnes jsou z dětí už dospělí lidé, s některými jsem stále v kontaktu.“

Něco se nám povedlo, něco miň – ale důležité je se ze všeho poučit a neztratit naději, že co děláme, má smysl. Měla jsem štěstí na partu skvělých lidí v nadaci. Společně pracujeme od úplného začátku a jdeme systematicky krůček po krůčku k našim cílům.

Žijete v Monaku, Jak často se nacházíte v ČR?

Sice žiju v zahraničí, ale s rodinou a nadací jsme v pravidelném kontaktu díky dnešním technickým vymoženostem jako je skype nebo facetime. Snažím se, abych aspoň jednou za dva měsíce byla v Praze.

Jak hodnotíte akci TERIBEAR hýbe Prahou aneb Prima den s medvědem, která se nedávno konala?

Jsem velmi ráda, že se akce povedla. Nadšení lidí, kteří se rozhodli nám pomoci, bylo přímo strhující. Atmosféra na akci byla až rodinná a myslím, že to byl jeden z důvodů, proč se lidé na okruh v průběhu těchto deseti dnů vraceli. Právě díky skvělé atmosféře a nadšení lidí se také partneři rozhodli v průběhu akce udělat štědré gesto a částku, které bylo po první polovině akce dosaženo, znásobili, a to dokonce desetkrát. Už se všichni v nadaci těšíme na další ročníky.

Věnujete se dětem osobně nějak i dnes?

Ano, zrovna se chystám zastavit za dětmi do pražského kojeňáčku. Jsem zde jen na otočku, tak tentokrát nestihnu zajet mimo Prahu.

Je něco, co byste starším dětem doporučila, aby v životě uspěli?

Poslouchat svou intuici a věřit svým snům.

Vzkaz dětem i dospělákům do říjnového výtisku Zámečku?

Všechny děti i dospěláky zdravím a věřím, že bude příležitost se brzy vidět.

Lukáš Kotlár

Slovo patronky Nadace Terezy Maxové dětem

(ohlédnutí za minulostí)

Psal se rok 1996. Stojím před Kojeneckým ústavem v Praze 4 Krči, a vůbec netuším, co mě za jeho branami čeká. V duchu přemýšlím - jak se asi poperu se všemi emocemi, které ve mě vzbudí jednotlivé osudy opuštěných dětí, s nimiž se zde setkám? Jak to zvládnou?

Vždy jsem měla hodně lásky a pozornosti ve svém životě, a to jak díky své rodině, tak i díky profesi, kterou vykonávám. Snad i proto nechápu, proč jsou tyto děti o tak zásadní a přirozený cit ochuzeny? Proč musí již brzy po narození trpět za nezodpovědnost dospělých? Proč právě ony musí místo rodiny vyrůstat v ústavním zařízení? Jak jim nejlépe a nejefektivněji pomoci?

Tyto otázky mě pronásledovaly od prvního dne, kdy jsem vstoupila do kojeneckého ústavu a dodnes na ně stále hledám odpověď. Již tehdy jsem cítila, že mám tu možnost vnést pozitivní změnu do životů těch, kteří se dennodenně bijí o ty nejdůležitější věci v životě – o lásku a své místo na zemi. Všechny tyto myšlenky, cíle a přání se pak staly základním kamenem, na němž dnes stojí činnost mé nadace. Od roku 1996 se svým týmem snažíme být oporou těm, kteří jsou na pomoc dospělých bytostně odkázáni. Díky letité osobní zkušenosti a všemu, čím jsem si prošla a na vlastní oči viděla, cítím obrovský vděk za adresnou pomoc pro každé dítě.

Naplnňovat naše charitativní poslání by však nebylo možné bez štědré a laskavé podpory našich dárců, podporovatelů, partnerů a dobrovolníků, kteří významně přispěli ke zlepšení osobních příběhů jednotlivých opuštěných dětí. Dovolte mi proto využít této příležitosti a z hloubky srdce poděkovat za veškerou snahu a konkrétní přínos, který posunul naše snažení o něco blíže k vytouženému cíli – k zajištění láskyplné rodinné péče pro každé dítě. Ušli jsme společně již pořádný kus cesty. Další máme teprve před sebou. Jsem však bytostně přesvědčena, že naše cesta vedoucí k naplněnému poslání, je správná. Budu velmi šťastná, když nás na ní budete i nadále doprovázet.

S upřímným díky, Tereza Maxová

Unikátní výzkum v dětských domovech:

Co si myslíte o vzdělání a odchodu z domova?

Na konci června byl představen unikátní výzkum, kterého se účastnilo 27 dospěláků, kteří již vyšli z dětského domova a byli nuceni se vrátit s žádostí o pomoc poté, co jim odchod z dětského domova příliš nevyšel. Ve výzkumu bylo také zahrnuto 102 dětí, které měly maximálně rok před opuštěním děcáku. Jaké jsou výsledky?

Z průzkumu agentury Ipsos vyplývá, že stále nefunguje příprava dětí na odchod, ale ani ne tak ze strany domovů, ale spíše ze strany státu. Jak to zjistili? A co na to říkají ředitelé domovů?

PO ODCHODU Z DOMOVA? KONEC ŠKOLY!

Výzkum ukazuje, že většina dětí (71%) studuje obor s výučním listem. A to jen několik „vyvolených“ oborů: nejčastěji kuchař-číšník, zedník, prodavač či ošetřovatel. Zhruba 40 % dětí do-

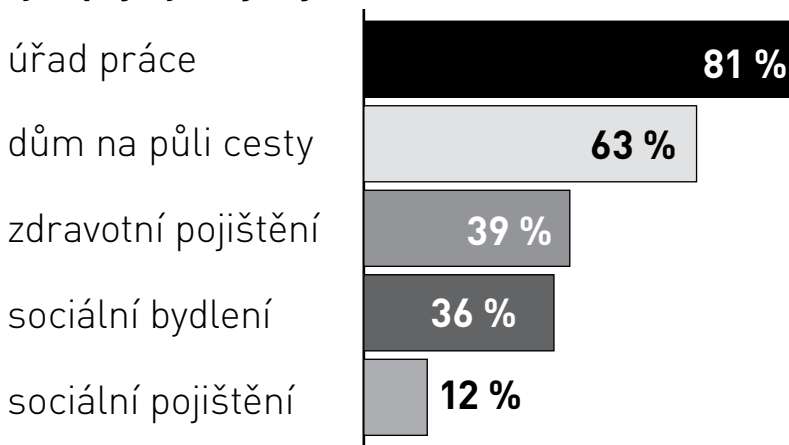
sažené vzdělání nevyhovuje a dospělí po odchodu z domova uvádějí, že chtěli ve studiu pokračovat. (Sami ale víme, jak to ve skutečnosti při rozhodování mezi studiem nebo odchodem z domova „na svobodu“ často vypadá. A jak dopadají

Průzkum agentury Ipsos, který si objednala nezisková organizace Mimo domov, se zabýval obavami a představami dětí před opuštěním dětského domova.

O výsledky průzkumu měli novináři velký zájem, na tiskovou konferenci jich přišlo opravdu hodně. Byl mezi nimi i šéfredaktor Zámečku Lukáš Kotlár (vpravo) a šéf dětské redakce Albín Balát.

Kolik dětí před odchodem z DD zvládne vysvětlit tyto pojmy? A jak je to u vás?

sliby, že po odchodu z DD „tu školu dokončím“?) Ve vzdělávání pokračuje po odchodu z domova jen 1 dítě z 10.

Jak tento stav změnit? Podle neziskových organizací Mimo domov a Letní dům se musí s dětmi pracovat mnohem dříve, než čas odchodu přijde... Podle nich by měl stát také nastavit jasný systém pomoci po opuštění domova.

“Dnes to probíhá tak, že má každý terénní pracovník 300 lidí v daném kraji, takže každé dítě vidí 1-2x do roka. Návštěva vypadá tak, že jsou děti dotazovány, zda ví, co budou dělat nebo kde budou bydlet. Po většinové odpovědi ne - nevíme, si zprávu poznamenají do formulářů, nechají si potvrdit návštěvu a jdou dál”, potvrzuje osobní

zkušenosti Klára Chábová, předsedkyně organizace Mimo domov.

MNOZÍ NEVÍ, CO ODCHOD OBNÁŠÍ

Výzkum ukazuje na to, že děti neví, co všechno je potřeba po opuštění z DD zařídit. Neumí hospodařit s penězi, nevyznají se. Pouze 13% dětí uvedlo, že má na dobu po opuštění domova našetřené peníze. Například 64% dětí odpovědělo, že ví, jaký je rozdíl mezi čistou a hrubou mzdou. Pouze 35% u nich však dokázalo vysvětlit, co tento rozdíl představuje. 36% dětí pak vědělo, co je to úroková sazba.

Výzkum si všímá také toho, že dokud jsou děti v DD, o existenci a službách neziskových organizací toho příliš neví. O jejich práci se

dozvídají až tehdy, dostanou-li se po opuštění DD do problémů.

VZTAHY: DĚTI Z DD JSOU PŘÍLIŠ FIXOVANÉ NA VYCHOVATELKY

Nejčastěji (71%) se děti svěřují vychovatelkám či kamarádům z dětského domova. Kromě sourozenců však velkou oporu podle výzkumu necítí v rodičích nebo spolužácích. To potvrzuje tvrzení, že děti jsou fixované na vychovatelkách a často ji považují za nejbližší osobu. „Velká fixace dětí na tety a strýce je přirozená, protože jsou v každodenním kontaktu. Problém nastává po odchodu z domova, kdy se tyto vztahy přerušují”, popisuje Klára Chábová.

Než děti z domova odejdou, většinou si vůbec nepřipus-

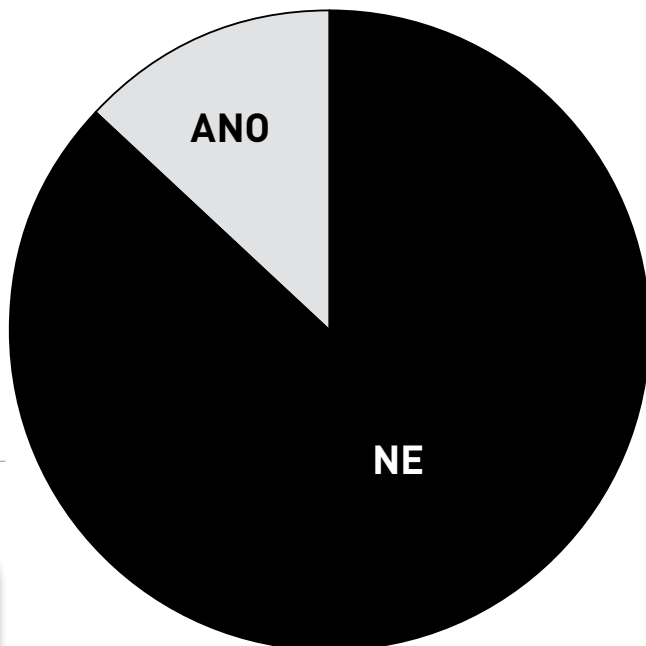
tí, že při zařizování bydlení nebo jiných problémech osloví nějakou organizaci. Odpovědi těch, kteří už žijí sami, jsou opačné: pomoc neziskovek nebo domů na půli cesty využila už třetina z nich.

„Putovala jsem k různým rodinám, kde mě vzali, někde třeba na týden. Někde měli děti, se kterými jsem jim pomáhala za jídlo a spánek“, vylíčila svůj příběh jedna z holčin, která opustila brány dětského domova.

Lukáš Kotlár

Více také na
www.mimodomov.cz

Na odchod z domova má našetřeno jen 13 procent odcházejících

Mimo domov: Nehledáme viníky, ale cesty

Když jsme průzkum zadávali, věděli jsme, že se pouštíme tak trochu na tenký led.

Cílem bylo především ukázat, že stále nefunguje příprava dětí na odchod. Když jsme průzkum připravovali, konzultovali jsme vše i s vedením dětských domovů, s dětmi samotnými, dalšími neziskovými organizacemi a stejně tak i se sociálními pracovníky. A bylo nám potvrzováno, že je důležité o tomto problému neřešené integrace mluvit a ještě

důležitější je konat. Průzkum ukazuje, co děti potřebují, a co jim po odchodu schází. A když se začnou hýbat ledy, je pravděpodobné, že se může úspěšně začlenit mnohem více dětí, než nyní.

Náš apel byl tedy směrem k ministrům a vládě, lidem, kteří mohou něco změnit. Za Mimo domov mohu říci, že se budeme i nadále snažit o to, aby změny v systému nebyly zbrklé a nepromyšlené, ale skutečně se braly v potaz

životní osudy dětí, o jejichž budoucnosti se rozhoduje každý den. Tisíce dětí ročně opouštějí brány dětského domova a vydávají se na vlastní cestu. Jen pár desítek z nich má to štěstí, že se jim podaří zakořenit a začít normální život... Nehledáme viníky, pouze se snažíme hledat cesty. A náš průzkum byl příspěvkem do diskuse.

Klára Chábová, Mimo domov

Co říkají ředitelé domovů?

O vyjádření k průzkumu jsme požádali také ředitele dětských domovů. Přinášíme výběr z jejich názorů, všechny reakce v plném znění najdete na webu www.zamecek.net.

Průzkum nejde do hloubky a opakuje stereotypně některé mantry: např. proč děti neznají neziskové organizace a netihnou k nim - nikoli protože o nich nemají informace, ale protože si k nim nevytvořily vazbu - problém je na obou stranách. Strnulý přístup nevládek, které pořádají semináře, např. o finanční gramotnosti, na které dostaly dotaci a domnívají se, že stačí přijet do DD a oslovit děti přednáškou... Ano, Letní dům to dělá jinak, ale to je jedna jediná nevládka.

Mohu vám jen potvrdit, že touto problematikou se ještě nikdo seriózně nezabýval. Je načase, že se konečně celý problém veřejně řeší. Je to totiž jedna z věcí, které mě trápí nejvíce. Děti, ačkoliv jsou na život cíleně připravovány

(ekonomická zdatnost při vedení rodinného rozpočtu, bydlení ve startovacím bytě, vedení a rozpočet fiktivní rodiny aj.), při samostatném životě „venku“ selhávají. S naspořenými částkami, se kterými jsou do života propouštěni, si neumí poradit a velmi rychle je roztočí.

Mohla bych pokračovat výčtem úspěšných dětí, ale těch, co se jim záček nepovedl, je dost. Jsem ráda, že se tím chce někdo zabývat.

Co se týče vzdělání, tam bude zakopán pes v možnostech dítěte. Čím déle situaci sleduji, asi je lepší mít aspoň nějaký výuční list než nic, nebo nedokončené střední vzdělání. V praxi je těžké některé motivovat k něčemu jinému, hraje tam roli jak původní rodina, dědičnost, sebevědomí, sebehodnocení, ambice, schopnost překonávat překážky, podpora nás dospělců.

Zajímavý materiál, nicméně všichni víme, že děti odcházející to mají složité. Jen mě napa-

dá, kolik lidí z běžné populace zná rozdíl mezi hrubou a čistou mzdou, sazby půjčovního peněz. Myslím, že odcházející děti toho musí vědět mnohem více než jejich vrstevníci žijící u rodičů.

Výsledky tohoto průzkumu se opírají o příliš malý soubor respondentů, není srovnáván s žádnou kontrolní skupinou, není z něho patrná doba pobytu respondentů v dětském domově, důvod k umístění do DD, zda se pravidelně stýkají s biologickou rodinou, jaká je jejich rozumová úroveň atd. To je jen několik důležitých faktorů, které však jejich odpovědi značně ovlivňují.

Sdružení Mimo domov na průzkum přispěla Nadace Komerční banky JISTOTA

Fotbalový DD CUP 2015

Pohár fotbalových lvíčat ukořistilo plzeňské Domino

Málem nepostoupili z kvalifikace, pak fotbalisté z Dětského domova Domino Plzeň ovládli finále a obhájili tak loňské vítězství. Takový scénář nabídla fotbalová část letošního DD CUPu, která vyvrcholila 13. června v Praze na Strahově. Z kvalifikačních kol se do finálového turnaje probíjelo šestnáct týmů. Kromě dětských domovů tu svého jediného zástupce měly i výchovné ústavy. Z Ústeckého kraje přicestovali hráči VÚ a DDŠ Místo.

Skupina A: Býchory, Znojmo, Místo a Plzeň

Jako nůž máslem projela Plzeň základní skupinou. Západočeši si poradili s Místem 7:0, utkání se Znojmem skončilo 6:0. V podstatě jen Býchory dokázaly překonat plzeňského brankáře, ale prohru 1:5 se jim odvrátit nepodařilo. Přitom Plzeňákům se v kvalifikaci nedařilo tak, jak by si přáli. „Nehráli jsme špatně. Vlastně jediná prohra nás posunula až na třetí místo. Takhle kvalifikace byla fakt vyrovnaná,“ shodli se loňští vítězové třetího dílu DD CUPu. Na postup

Stříbrný tým z DD Dlažkovice. Suverén skupiny nezvládl finále

to ale stačilo a hned po prvním vyhraném zápase na Strahově se obhájci vrátil optimismus. „Nechceme to zakřiknout, ale dneska to vidíme na finále,“ netajili své ambice. Z druhého místa je do bojů o poháry doprovodili kluci z Býchor.

Skupina B: Čeladná, Dlažkovice, Klánovice a Pardubice

Klánovice se loni prokopaly až do finále, kde nedokázaly udržet dvougólové vedení a titul jim unikl. Letos se od nich očekávalo podobné nasazení. Jenže dvě prohry už v základní části je odsunuly pouze do souboje o 9. až 16. místo. „Nemáme obranu, v tom je ten problém. Chybí nám pár hráčů,“ smutnili Klánovičtí. To Pardubice se letos rozjely. V prvním zápase vypráskaly Čeladnou 10:0. Po výhře nad

Klánovicemi a remíze s Dlažkovicemi se tak radovaly z první příčky. Postup si uhlídaly i Dlažkovice.

Skupina C: Maššov, Melč, Mariánské Lázně a Dolní Počernice

Hned tři zástupci této skupiny se po všech odehraných zápasech mohli chlubit šesti získanými body. Akorát

Melč prohrála, co se dalo, a v jejím bodovém hodnocení zůstala nula. O postupujících muselo rozhodnout skóre. Maššov sice z těchto týmů vstřelil nejvíce branek, ale rovněž jich nejvíce obdržel. Štěstí se tedy usmálo na hráče Dolních Počernic a Mariánských Lázní.

Skupina D: Lipová u Šluknova, Ostrava-Vizina, Sedlec a Horní Slavkov

Tabulku skupiny D ovládli zástupci Horního Slavkova a ostravské Viziny. Slezany mohl hrát pocit, že se stali jediným „mimočeským“ týmem usilujícím o stupně vítězů. I kdyby na ně nedosáhli, jedno už měli Ostraváci jisté – letos skončí lépe než loni, kdy jim patřila desátá příčka v konečném pořadí.

Od rána sluníčko pálilo jako pec v krematoriu, což bylo znát i na rozžhaveném povrchu všech čtyř hra-

cích ploch. Těžko by někdo hráčům záviděl pohyb na přímém slunci, obzvlášť těm, kteří na sobě měli černé nebo tmavé dresy. Kýble s vodou podél hřišť sloužily k osvěžení a zpocení aktéři finálového klání div že do nich neskákali šipky jako do bazénu. Odpoledne se počasí zlepšilo. Za světelného doprovodu blesků, hromo-

vého burácení a příjemného zahradního deštíku probíhala vyřazovací část turnaje.

DD Sedlec: Mistr pokutových kopů

Výchovný ústav Místo o jeden gól překonal dopolední kanonádu Pardubic, nešťastníci z Melče opouštěli hřiště s prohrou 0:11.

Jednalo se o nejvyšší výhru letošního finále. To souboj Sedlece s Čeladnou byl mnohem vyrovnanější. Po remíze 1:1 došlo na penaltu. Teprve až sedmá série rozhodla o vítězi, kterým se stali hráči z města Sedlec – Prčice. Ti si v dalším utkání poradili s Maštovem hladce 5:0, ale v následném klání o 9. pozici remizovali s Místem 4:4 a znovu se museli soustředit na pokutové kopy. Opět je zvládli lépe než soupeř, takže kraľovali spodní části tabulky, na jejímž konci zakotvilo bez jediného bodu Znojmo. Dva týmy letos mile překvapily: Pardubice a Mariánské Lázně. Oba vyhrály svůj první vyřazovací zápas 3:2 a pomýšlely na celkové vítězství. Jenže to by hráči z Pardubic nesměli narazit

na rozjetou Plzeň, které podlehly 1:7. „Mariánky“ sice odehrály s Dlažkovci vyrovnanější utkání, přesto taktéž nedokázaly urvat body ve svůj prospěch. Ve finále se tedy utkaly Plzeň a Dlažkovice.

Lvíčata předala poháry i lístky na EURO

Souboj o třetí místo nabídl divákům spoustu napínavých okamžiků od úvodního až do konečného hvizdu rozhodčího. Pardubice nestačily smazat jednogólové manko a po prohře 2:3 sportovně gratulovaly Mariánským Lázním k zisku bronzových medailí. Dětský domov Domino Plzeň tentokrát nepřipustil žádné problémy a ujal se vedení, které brzy díky penaltě navýšil. Hráči Dlažkovic ne-

stačili zareagovat a Plzeň tak mohla slavit obhajobu titulu. To bylo radosti!

Na slavnostní předávání cen dorazilo mnoho vzácných hostů, například trenér fotbalové reprezentace do jedenadvaceti let Jakub Dovalil, „lvíčata“ Michal Trávník (1. FC Slovácko) a Adam Jánoš (FC Vysočina Jihlava) nebo policejní prezident brig. gen. Mgr. Tomáš Tuhý. Účastníci DD CUPu obdrželi věcné ceny, ti nejlepší samozřejmě chutný dort, medaile a poháry. Rovněž se mohli těšit ze vstupu- nek na pražské zápasy blížícího se Mistrovství Evropy hráčů do 21 let.

Celkové pořadí

1. DD Domino Plzeň
2. DD Dlažkovice
3. DD Mariánské Lázně
4. DD Pardubice
5. DD Horní Slavkov
6. DD Ostrava-Vizina
7. DDŠ Býchory
8. DD Dolní Počernice
9. DD Sedlec - Prčice
10. VÚ a DDŠ Místo
11. DD Klánovice
12. DD Maššov
13. DD Lipová u Šluknova
14. DD Čeladná
15. DD Melč
16. DD Znojmo

Poděkování patří nejen organizátorům DD CUPu, ale i všem sponzorům, partnerům, patronům a hostům.

František Berger

Nejlepší střelec Dan Chrástek
(DD Domino Plzeň)

Nejlepší hráčka Judita
Pešková (DD Klánovice)

Nejlepší brankář Michal Nový
(DD Dlažkovice)

Finále Slavata Triatlon Tour

130 závodníků na startu

Finálový závod, který každý rok završí 13 dní triatlonových akcí pro děti, je za námi. Zhlédli jsme souboje nejrychlejších sportovců, finalistů ze závodů po celé České republice.

Vše už bylo také pod křídly Nadačního fondu pomoci a Atletiky Tábor.

Téměř letní počasí napomohlo k pohodové atmosféře a park v pražských Řepích se plnil diváky polehávajícími na trávě, sledujíc výkony svých dětí a svěřenců. Ti se dnes navíc dostali i do záběrů štábu České televize, která o Tomášovi v režii Theodory Remundové natáčí dokumentární film.

Kmitočet příprav se na plné obrátky rozjel již kolem sedmé hodiny ranní a díky věrným přátelům se organizace

závodu nesetkala s jediným zádrhelem i při náporu 200 návštěvníků.

Začali prckové

Výstřel z pistole zahájil ve 12:15 celé finále závodem kategorie předškoláků a po startu dětí ve věku 7-8, 9-10 se ubíral do své poloviny.

Pro tety a strejdy

Po předání cen účastníkům do 10 let, ve kterých se nejlépe umístili Jakub Cibulka, Aneta Randová, René

Konopásek, Lucie Lasíková a Armín Fridrich, byli na podium pozváni všichni dorazivší strejdové a tety. Právě jim patřily balíčky od partnera závodu, firmy Manufaktura, které měly vyjádřit díky za jejich práci a boj, který často musí svádět s okolním světem a předsudky vůči dětským domovům. Chvíle slávy, která by jejich práci měla připomínat častěji, se setkala s uznáním v podobě bouřlivého potlesku.

Rozjezdová dramata

Odpoledne již patřilo starším dětem a vzhledem k tomu, že se v jedné kategorii na startu sešlo i přes dvacet dětí, skupiny se musely rozdělit, měřily se časy a až do vyhlásování se nevědělo, kdo vlastně nakonec bude tím nejrychlejším. O to větší překvapení čekalo na děti před pódiem, u kterého se vyhlášovalo. V kategorii dívky 13-15 si poháry za nejlepší umístění odvezly DD Mariánské Lázně, DD Dolní Čermná a DD Nová Ves.

Soutěžily i „velké holky“

Mariánské Lázně měly svého koně i v kategorii chlapců, kde se na druhém místě umístil Roman Podávka. Těsně před ním proběhl cílovou rovinkou Pavel Chňupa z DD Dolní Počernice, o 6 vteřin pomalejší byl bronzový Milan Demeter. V kategorii dívek ve věku 16-18 umístily na prvních třech místech Marie Pražáková (1.), Jiřina Pilátová (2.) a Dominika Dubská (3.). Všechny tři jsou opět svěřenkyňami DD a celou trať 10 m kačáky, 1200 m kolo a 800 m běh zvládly za necelých 5 minut.

Poslední tři poháry

Nejrychlejší finalisty v kategorii chlapci 16-18 vyslaly na trať DD Vizovice, DD Veselíčko a DD Staňkov. Jejich svěřenci Alan Gresl (1.), Heřman Homolka (2.), Nikolas Adam (3.) včera stanuli na bedně a převzali

poslední tři poháry, které čekaly na své majitele.

Zdravé sladkosti

Všem dětem, které na včerejším závodě nedosáhly na první tři místa, byly věnovány müsli kaše a cereálie od firmy Emco a diplom za bojovnost. Každý, kdo závod dokončil, navíc dostal sladkého Pribináčka a křupavý rohlík. Velké díky za celou

sezónu patří firmě DKNV za technickou podporu, Nadačnímu fondu pomoci, jehož sbírka na nákup kol od společnosti Author obdržela další šťastné výherce a společnosti HILTI, která nás zavedla až k dětem z dětských domovů na Slovensku, kde jsme odstartovali své první zahraniční závodníky.

tomasslavata.cz

Letošní tour, která nesla motto „Být jiný není špatný“, měla své závodníky opět posunout v cestě za jejich snem. Spolu s besedami, v rámci kterých Tomáš děti seznamuje se svým životním příběhem, měla i následovat jeho cestu a vůli změnit svůj na první pohled prohraný osud v lepší a plnohodnotnější život. Tomáš má za sebou letos nejeden svedený boj a v životě jistě ještě nedosáhl toho, v čem by byl opravdu šťastný bez zášti a pochyb ostatních. Každý vyhraný boj vás posouvá dál a vždy se vyplatí. Bojujte spolu s Tomášem za lepší svět a podpořte ho svou láskou k tomu, co nabízí všem dětem bez rozdílu toho, odkud pocházejí a kým dnes jsou.

Ben Cristovao ze Superstar: Něco pro někoho udělat...

Bena můžete znát ze Superstar, kde byl v roce 2009 finalistou. Je mu 28 let. Tatku má z Angoly, z jižní Afriky, mamku z Prahy. Zahrál si v Ordinaci v růžové zahradě, baví ho sporty - ve freestyle snowboardingu je dokonce mistrem republiky. Letos se Ben také představil v seriálu Ulice, kde byl sám za sebe jako ambasador projektu Seznam se bezpečně. Tentokrát jste nám s rozhovorem pomohli vy, přes Facebook nám někteří z vás poslali otázky pro Bena, na které na konci rozhovoru odpovídá.

ZTRACENÁ PŮLKA Z JINÉHO SVĚTADÍLU

Jak Bene vypadalo tvé dětství?

Do čtyř let jsme s mamkou cestovali do Angoly a zpátky kvůli tátovi, pak se rodiče rozvedli. Od té doby jsem vyrůstal s mamkou a od dvanácti let mám nového tatku, který mě vychovával. Člověk ztratí nějakou tu půlku, která zůstane v jiném světadíle.

Jaké to podle tebe je vyrůstat bez rodičů?

Myslím, že někdo, kdo v dětském domově nežil, si to nemůže představit. Nikdo z nás, kdo si něco nezažije. Ať už je to smrt někoho blízkého nebo ztížené podmínky pro vyrůstání - nikdo, kdo to nezažil, nemá absolutně žádné pojetí. Nechci si hrát na to, že mám nejmenší ponětí o tom, jaký to musí být vyrůstat bez rodičů a vyrůstat v péči někoho, koho poznáváš až později. Musí to být šílený a ty děti obdivuju.

Svoji kariéru jsi odstartoval v Superstar jako finalista...

Soutěž především dala pozornost mému jménu. Lidé se v tom momentě dozvěděli, že tady je nějaký Ben Cristovao, který se o něco pokouší. Byl to určitě takový startovní krok. Teprve potom začíná ta práce. Není to o tom, že takhle někam člověk přijde a je hvězda.

S BEZPEČNOSTÍ NA INTERNETU DO DĚTSKÝCH DOMOVŮ

Tvoje facebooková stránka patří k těm nejúspěšnějším v ČR mezi českými interprety. Sám v projektu "Seznam se bezpečně" usiluješ o to, aby si mladí lidé dávali pozor na toho, koho potkávají na FB.

Dnes je tam přes 445 000 lidí a snažít se to všechno přecíst není úplně jednoduchý a ani to není úplně možný. Fanoušci

jsou pro mě strašně důležití a je super, že přibývají. Píší kladné i negativní věci. Teď chceme alespoň zkusit nahrávat videa s odpověďmi na otázky od fanoušků.

Do projektu Seznam se bezpečně jsem se přihlásil z vlastní zkušenosti, protože vím, jak nebezpečné jsou falešné profily. Sám mám na Facebooku přes 200 falešných profilů a nejhorší je, že některé mají třeba 5.000 přátel, a lidé si říkají, že když mají tolik přátel, tak to musí být on. Proto jsem se zapojil do tohoto projektu.

Když už někoho poznali přes internet, chci, aby měli základní kódy, přes které mohou poznat, jestli je ten profil falešný nebo ne. To se Seznamem učíme na přednáškách.

Jaké jsou tvoje zážitky z návštěv dětských domovů?

V projektu Seznam se bezpečně jsem už třetím rokem. Navštívil jsem hodně dětských domovů. Nevím, jestli jsem měl štěstí nebo jestli je to pravidlo, ale ta komunita tam fungovala mnohem líp než třeba ve školách. Je to tím, že jsou tam na sebe ty děti zvyklé, asi už je tam pevná nějaká hierarchie. Jeden bude asi ten zlejší - drsný, druhý třeba ten sportovnější. Všichni tam mají nějaké pevné místo a fungují jako smečka. Na školách jsou lidé neosobní, stydí se před sebou navzájem, ale v tom dětském domově to bylo dobré, překvapilo mě to.

Co bys vzkázal dětem z dětských domovů?

Ať se snaží být nejlepší v tom, co je baví. Nic jiného nefunguje tak dobře. My lidé jsme hrozně tvární a umíme se naučit cokoli. Když ti někdo řekne buď režisér, novinář - tak my se to naučíme, ale není to vždy to, co chceme dělat. A lidé si často říkají - ty bláho, to bych chtěl dělat! Ale na to v životě nemám, to se mi prostě v životě nemůže povést. Ale to není pravda. Když to budeš trénovat a když si zatím půjdeš, prostě

„Snažte se být nejlepší v tom, co vás baví. Opravdové talenty z děčáků rád podpořím.“

Můžu garantovat, že pokud se toho budou držet a budou ty věci dělat dobře, a když si jich nevšímne nikdo z lidí, kteří mají například Superstar produkčně na starosti, tak se pokusím jim pomoci. Když uvidíme opravdový talent, tak mi je jedno, odkud to dítě je a rozhodně ho rád podpořím, protože máme například

vlastní producenty. Musím se ale o nich dozvědět, třeba od vás.

OTÁZKY OD DĚTÍ:

Máš nějaké oblíbené značky?

Žádné značky nutně nepotřebuješ. Víc než značky je důležité, aby outfit se ti líbil stylově. Dnes se dá udělat dobrý outfit a nepotřebuješ k tomu žádnou značku. Žádná značka pro mě není nějak podstatná.

Co říkáš na české bílé ponožky v sandálech apod.?

Češi jsou národ, který má rád funkční oblečení. Když se na to podíváš, dnes tak 70 % chlapů nad 30 má rádo takové ty funkční tenisky, které si vezmou k džínům. Oni to tak mají rádi, Češi jsou sví. Slovinci jsou na tu módu asi víc než Češi, ti si na ni potrpí. Ale když chtějí, oba národy se umí hezky oblékat a zároveň špatně.

Jaká je tvoje oblíbená barva?

Ta se mění s každou sezónou, ale mám rád oranžovou.

Stal se ti nějaký trapas?

Když se stane nějaký fail, tak se tomu hrozně směju. Neberu to jako trapas, což zní, že tě nějak ponižuje. Je toho hodně moc a vždy to je sranda a беру to jako vtipnou zkušenost. Přijďte na jakýkoliv můj koncert, vždy se něco stane. Buď tam třeba přiskočí nějaká holka, začne mi sundávat kalhoty nebo já nevím...

Umíš vařit?

Vařím často. Jsou dny, kdy mám docela přísnou dietu, kvůli tréninku. Nejčastěji vařím rýži a ryby.

Jaká je tvůj oblíbený film?

Na hraně zítřka (2014)

Setkal ses někdy s Tinou?

S Tinou jsme kámoši, to setkání bylo super. Je to strašně příjemná ženská, talentovaná, vtipná.

„V listopadu a prosinci budu vystupovat v Ostravě, Brně, Kolíně, Jindřichově Hradci, a taky v Praze a Plzni.“

Přijedeš letos na finále s Hankou Kynychovou do Prahy?

Když mi dáš vědět a já budu mít volno, tak určitě!

Tvoje znamení?

Blíženec

Co si myslíš o módě?

Je to taková možnost se nějak

vyjádřit. Dokážeme tím něco říct, než vyslovíme nějaké slovo.

Máš holku?

Holku nemám, teďka na to není úplně čas. Vždycky dělám víc věcí najednou a není čas na nějaký vztah. Každopádně, člověk furt hledá někoho, to je jasný.

Budeš teď někde vystupovat? Co plánuješ?

Od 3. 11. startuje BEN CRISTOVAO LIVE TOUR 2015! Dále by mělo být nové album.

Cítíš ses někdy smutný?

To člověk mívá pravidelně, já třeba párkrát týdně. Je to úplně normální. Důležité je v ten moment pak mít okolo ty správný lidi.

Albín Balát, Lukáš Kotlár

Před dvěma lety se stal Ben tváří reklamní kampaně firmy vyrábějící kondomy. Mimo jiné tím chtěl upozornit na nebezpečí pohlavních chorob.

Zpívající tanečník Filip Jankovič:

Tancoval jsem po boku Justina Biebra i s dětmi z děčáků

Filip Jankovič je bývalý finalista SuperStar, dnes však jako profesionální tanečník působí po celém světě. Měl možnost tancovat na pódiu s Justinem Biebrem nebo s Jessie J a dalšími hvězdami. Známy je také svým tancováním na podpatcích. Minulý rok byl v Hejbejte se a zpívejte jako porotce, letos působil jako lektor MTV Dance na letním soustředění a na jevišti ho budeme moct vidět i na velkém podzimním finále v Praze. O tom, jaké to bylo stát například po boku Justina Biebra a jaké má zážitky z Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou, jsme si s Filipem popovídali a připravili pro vás exkluzivní rozhovor.

Jaká byla tvoje cesta k projektu Hejbejte se s Hankou Kynychovou?

Vše začalo minulý rok. Znáš se Martinem, který je v týmu s Hankou. Viděl na Facebooku, že už jsem zpátky z Los Angeles (USA) a řekl mi, že tento projekt je, a jestli bych nechtěl jít do poroty s tím, že to není placená práce, že to je pro děti z dětských domovů. A protože já rád dělám tyto věci, řekl jsem: proč ne? Po roce mě oslovili, zdali bych neměl zájem s nimi spolupracovat víc, než se jen přijít podívat na finále. Souhlasil jsem a šel jsem do toho jako nový lektor.

CHARITA UŽ OD DĚTSTVÍ

Proč ses rozhodl spolupracovat s dětmi z děcáků?

Jsem z velké rodiny, mám čtyři sourozence. Máma nás vždycky vedla k tomu, abychom se dělili. Takže třeba oblečení, které jsme už nenosili, bez septání vzala a dala ho do dětských domovů, a tak to bylo pořád. A jako děti nás to štválo, protože jsme k těm věcem měli nějaký vztah a mamka to vezme a dá dál. Ale jak jsem dospělejší, tak jsem více chápal, že ty děti toho nedostaly třeba tolik, kolik jsme toho dostali my. Vedla mě k tomu mamka a teď když jsem dospělejší a rozumnější, tak to беру automaticky.

Bylo něco, co tě při trénincích překvapilo?

S každým turnusem jsem měl dva tréninky. A vždycky, když jsem přijel na druhý trénink, tak už byli nabífleni, těšili se, že mi to můžou ukázat. To mě vždycky překvapilo. A v tu chvíli jsem si říkal, vidíš,

Filipe, proto to děláš. Když je tvoje tvorba oceňována a lidi se na ní těší, a to mě překvapilo. Děcka do toho dala 100 % ze sebe. Musím se přiznat, že nevím, jestli je to tím, že jsem dobrý učitel nebo že se chovám jako kamarád k těm dětem, ale bylo to super a všechny tři turnusy byly fajn!

SUPERSTAR? PŘES NOC SE PRO MĚ VŠECHNO ZMĚNILO

Jak tvoje účast v SuperStar v roce 2005 ovlivnila tvůj život?

Pro kluka v devatenácti letech a z malého města to byla velká změna. Byl jsem tehdy v SuperStar jako jediný Slovák. Jdeš jeden den po ulici svobodně a druhý den na jedinou neprojdeš přes lidi, protože všichni chtějí podpis a fotku. A to mě ovlivnilo. Nelituju. Dalo mi to hrozně moc. Bez této soutěže bych neměl otevřenou bránu na vícero míst a já děkuji producentům, že mi dali příležitost.

Podmínky po vstupu do SuperStar nejsou jednoduché...

Při SuperStar můžeš vystupovat, ale nemůžeš se objevit v nějaké podobné talentové show. Tři roky se třeba nemůžeš objevit v jiné televizi. Ale že by mi zakazovali vystupování to ne, protože z toho jsme žili my i televize. Podepisují se ale šílené smlouvy, tak je to všude. Nemůžeš například změnit image. Já jsem ho změnil, ale jen mi vynadali, to bylo všechno.

PO SUPERSTAR NA SVĚTOVOU TANEČNÍ SCÉNU

Vydal jsi nové CD, měl jsi hodně pěveckých vystoupení. Proč právě kariéra tanečnicka?

Po čtyřech letech po SuperStar jsem si říkal, že tady v Praze to nikam nevede a že chci někde ještě jakoby růst. Řekl jsem si, že musím do světa. Odjel jsem tedy do Londýna a tam jsem začal zpívat, ale i tančit. Tam se mi začalo dařit, dostal jsem se například do týmu k Justinovi Biebrovi a od té doby se věnuji jenom tancování.

Byly chvíle, kdy jsi sbíral mince na

ulici. Co se stalo?

To bylo v Londýně, když jsem ani po dvou měsících neměl žádnou práci. Došly mi peníze a já jsem nechtěl přiznat mámě, že prostě nemám peníze. Řekla by mi totiž, ať se okamžitě vrátím domů. Takže jsem to držel v sobě a byl jsem za velkého chlapa. A samozřejmě hlad máš a já jsem prostě neměl peníze a koukal na ulici, jestli nenajdu nějaké peníze.

Máš ještě dnes nějaké sny?

Kdyby mi někdo pomáhal, rád bych měl svůj taneční školu. Mě by asi zas tak nebavilo, abych všechen volný čas věnoval tomu tanečnímu studiu a učení jako třeba moji

kamarádi. Mě to baví, ale baví mě také dělat klipy, dělat choreografie pro různé show - to mě naplňuje. Kdybych mohl mít studio, které by mohl vést někdo jiný, tak jsem strašně moc rád. Mým snem je také dům a bazén.

Jak se liší přístup charity ve světě a u nás v České republice?

Mě třeba jako umělce zvou v Česku nebo na Slovensku všude zadarmo s tím, že to je pro charitu. To třeba v Americe nebo v Anglii nefungovalo, protože tam je všechno placené. Nelíbí se mi, že lidi využívají toho slova charita jenom proto, aby ušetřili na umělcích.

OTÁZKY OD DĚTÍ***Jaké to bylo tancovat po boku Justina Biebra?***

Byla to pocta být s Justinem. Je asi o 8 let mladší. Je opravdu hubenej, malinkej jako děvčátko. A při rozhovoru s moderátorem, já jsem stál přesně za ním a on se třásl - celé tělo. Měl jsem chuť za ním úplně jít a obejmout ho a říct mu: hele Justine, všechno bude v pořádku. S Justinem to bylo jedno televizní vystoupení, nebyl tam ani čas na nějaké seznámení.

Jaká je tvoje oblíbená barva?

Líbí se mi barva země - zelená. Protože je všude. Na oblečení ale černá, jsem smutnej...

Oblíbený film?

Líbí se mi Hříšný tanec, protože jsou tam tance z prostředí, které mám rád. Je romantický a je tam trochu erotiky. Hrají v něm skvělí herci a má skvělou hudbu.

Máš nějaký taneční vzor?

Vzor asi přímo ne, ale někteří mě určitě inspirují. Různí choreografové. Například Miguel Zarate je choreograf z LA, který dělá svoje videa na Youtube a všechny vypadají jako klipy slavných zpěváků. Nebo třeba Brian Friedman, ten má brutální choreografie, které zatančí jen top tanečníci. A potom Yanis Marshall, Francouz, který tancuje na podpatcích a dělá prvky, které dokáže málokdo. Dále tanečník Jonte. Ten má husté kostýmy, které mě inspirují. Takže od každého si беру něco, ale nejvíc mě baví Filip Jankovič, kterého tito lidi dotvořili.

Albín Balát, Lukáš Kotlár

Teribear rozhybal Prahu

Pohádkový den s medvědem

Jednoho dne volali z Nadace Terezy Maxové tetě Kátě, jestli by náš Zdeněk nemohl vystupovat na akci, kterou tato nadace pořádá. Zdeněk na vystoupení se svým jojem kývnul a my jsme se domluvili, že pojedeme s ním.

Akce se jmenovala Teribear hybe Prahou aneb Prima den s medvědem. Lidé svým pohybem pomáhali jiným lidem, kteří to potřebují.

A tak jsme vyrazili. Počasí moc neprálo, tak jsme se pořádně oblékli a ani chladno a větrno nám nemohlo zkazit náladu. Po příjezdu se nás ujal tým z nadace a musíme říct, že se nám dostalo všeho.

Od teplého nápoje až po nějakou sladkůstku, občerstvení a dárečky. Na akci jsme byli v neděli 6. září, tento den byl určen pro talenty z dětských domovů a pěstounské péče, přesně pro ty, které nadace podporuje.

Už se blížil čas, kdy měl vystupovat náš Zdeněk, a tak jsme se nachystali pod podium a koukali, tleskali a podporovali ostatní talenty. Po vystoupení Zdeňka, který byl opět výborný, jsme se vydali půjčit čipy a šli jsme na trať. Trať byla dlouhá 1,3 km, a když ji člověk ujde, přispěje 13 korun. Po nezbytné fotce na startu jsme vyrazili. Ušli

jíme – a chvílemi uběhli - dvě kolečka. Poté jsme se vydali k metronomu pokochat se krásným výhledem na Prahu. Poté již na Zdenu čekalo druhé vystoupení.

Odpoledne uteklo velmi rych-

le a na děti čekalo ještě jedno velké překvapení. Na závěr totiž vystoupil Gypsi.cz a děti ho doslova hltaly pohledem. Poté se rozkoukaly a udělaly pod podiem pořádnou show. Tancovaly jako o závod, no alespoň se zahřály. Chtěli bychom mnohokrát a opravdu upřímně poděkovat Nadaci Terezy Maxové za to co dělá, za to, že nás na tak báječnou akci pozvala a také přejeme ještě mnoho uběhnutých kilometrů, aby se vybral co největší obnos peněz. Děkujeme!

teta Martina a děti

Brána jazyků otevřená**„Pohádkový“ kurz v Anglii**

Říká se, že kdo se bojí, nesmí do lesa. Já bych slovo les vyměnila za svět. Vždyť Hloupý Honza se neohroženě vydal do světa vstříc drakovi jen s rancem buchet na cestu. Takže když to zvládnul pohádkový Honza, zvládnou to i já, říkála jsem si.

Ne, nechystala jsem se na boj se sedmihlavou saní, ale do světa ano – na dvoutýdenní jazykový kurz v Anglii. Byla to moje první cesta do zahraničí, kdy jsem cestovala úplně sama a navíc tak daleko, konkrétně 1800 kilometrů. Ale i přes moje katastrofické vize, že se ztratím, okradou mě, unesou a tak dále, jsem se strašně těšila. Tomu se říká teprve dobrodružství! A tak jsem se vydala do světa. Místo buchet kufr a ne pěšky, jako Honza, ale autobusem.

A dobrodružství to opravdu bylo!

Tolik nových zajímavých lidí, míst, zážitků, chutí, tvarů, barev... Anglie je nádherná země se spoustou milých lidí, krásných míst a výbornou kuchyní. Ta zapečená bramborová kaše s lososem a krevetami bylo to nejlepší, co jsem kdy jedla. Jo a ty dvoupatrové autobusy, pro Británii tak pověstné, taky stály za to. Je z nich krásný výhled široko daleko. Nikdy by mě nenapadlo, že si tak budu užívat cestu prostředkem hromadné dopravy. Ale vystoupit z nich bez

újm na zdraví bych přirovnala k umění – když jdete z příkrých úzkých schůdků dolů a autobus prudce zastaví, co se stane? Nabijete si čumák jako Harry Potter.

Poprvé v životě mě angličtina opravdu bavila

A samozřejmě nemůžu zapomenout na hlavní podstatu mé výpravy do světa: jazykový kurz. Skvělí lektori, malá, útulná a příjemná školička. Mám chuť se do angličtiny pořádně opřít a jednou svou výpravu do Anglie podniknu znovu.

Nikol Strouhalová (20)

Mirka Buťáková

z DD Uherský Ostroh díky VDV Olgy Havlové vyrazila také do Anglie na jazykový kurz do Wotrthingu. Říká, že dvacetihodinová cesta byla autobusem náročná, ale že celá Anglie byla okouzlující.

S Mirkou jsme se náhodou potkali na Florenci, když se autobusem ŽLUTÝ právě ze své cesty vrátila. Na fotce s certifikátem z Centre of English Studies. Gratulujeme!

redakce

Podzim Haklberyho Fina na Myšinci

Svatováclavský prodloužený víkend prožili na Myšinci společně kluci a holky z dětských domovů ze Správné pětky a děti s maminkami z Barborky. Tento spolek se stará o rodiny, kterým při práci v podzemí zemřel tatínek.

Program byl díky partnerům - Nadaci ČEZ a Lesům České republiky - opravdu exkluzivní. Účastníci si užili akvapark v Kravařích i HEPark s bobovou dráhou a dalšími atrakcemi v Tošovicích, vytvořili spoustu výrobků ve výtvarné dílně, s kamarády z Cirkusu trochu jinak se naučili žonglovat. Bonbónkem byl koncert kapely o5&Radeček, která vystoupila přímo na Myšinci...

Vladislav Sobol - Flík

NADACE ČEZ

LESYČR

Věda i hambáče

Prázdninová neděle byla pro nás všechny očekávaným dnem, neboť se konal náš rodinný výlet do Techmanie Science Center v Plzni, na který jsme se už všichni moc a moc těšili.

Na cestu jsme se vydali hned ráno, abychom si užili co nejvíce tamější zábavy a radovánek. V samotné Techmánii to byly opravdu nevšední zážitky. Mohli jsme si vyzkoušet a ověřit různé fyzikální či mechanické jevy, naší orientaci, sílu a mnoho dalšího.

Navštívili jsme také přílehlé 3D planetárium, kde nás zaujala velkolepá expozice vesmíru. Čas určený pro naše objevitelské a zábavné aktivity se naplnil a my jsme se museli s Techmánií rozloučit a ubírat se k domovu. Při zpáteční cestě jsme se zastavili na občerstvení v McDonalds restauraci a pochutnali si na báječném menu. Samozřejmě jsme si neopomenuli dát i výbornou osvěžující zmrzlinu.

Zpáteční cesta vlakem nám docela rychle uběhla a při návratu do domova jsme si rozhodně měli o čem vyprávět. Byl to opravdu hezký den!

dětská redakce

Samotka pod zemí

Navštívili jsme s dětmi Areál československého opevnění Hlučín-Darkovičky, který je kousek za Ostravou a je součástí Slezského zemského muzea.

Tento pevnostní areál je dnes evropsky vysoce ceněnou prezentací ojedinělého systému naší republiky, který vznikal v letech 1935–1938. Objekty areálu představují různé odlišnosti po stránce projekční i palebně-taktické a rovněž různé stupně

odolnosti. Výlet byl zajímavý a nutil nás k zamyšlení o tom, jak se v době války žilo vojákům, kteří byli zavření v podzemí a několik dnů nevycházeli ven.

Děti si mohly vyzkoušet periskop, podívat se do ložnic

vojáků a taky zde byly různé zbraně, které se používaly za války.

redakce DD

Krompach na vodě

Reportáž z vodáckého tábora, který si kluci a holky z Krompachu užili na řece Ploučnici, je opravdu moc hezká, stejně jako fotky.

Ale protože je až příliš dlouhá, nabízíme alespoň ty fotky (výběr) a k přečtení reportáže vás zveme na web Zámečku:

www.zamecek.net

Poděkování

NF Albert nám přispěl na řidičáky

Vše začalo na jednom týdenním hodnocení, kde se nás paní Křestánová (vedoucí OP výchovného ústavu) zeptala, zda máme zájem o výuku autoškoly, abychom získali řidičské oprávnění sk. B, tedy oprávnění řídit osobní automobil. Přihlásilo se nás hned několik, ze kterých bylo vybráno 5 kluků, kteří v tomto školním roce budou končit ve škole, a tedy budou i odcházet z ústavu.

lostí i praktických dovedností, a také jsme museli podstoupit jízdu se zkušebním komisařem. Na závěrečné zkoušky jsme se připravovali za pomoci a podpory našich vychovatelů, kterým tímto děkuji.

poskytnutí grantu, ze kterého se zaplatila autoškola. Sami bychom si autoškolu zaplatit nedokázali. Tento dar nám velice pomohl a určitě nám pomůže najít i lepší uplatnění na trhu práce.

za všechny kluky Vojtěch Gatěk

Dále bych chtěl poděkovat Nadačnímu fondu Albert za

Od března do konce května jsme měli každý týden ve středu teoretickou výuku, kde jsme s učitelem probírali pravidla silničního provozu a další užitečné věci, které je potřeba znát k řízení motorového vozidla. Každou středu jsme si také spolu s paní Milčákovou a instruktorem z autoškoly plánovali jízdy, které jsme měly rozprostřeny tak, aby nám vyšly až k závěrečným zkouškám, které se konaly 28. 5. 2015. Závěrečné zkoušky jsme skládali z teoretických zna-

Nejlepší bylo krmení lachtanů

V posledním srpnovém týdnu jsme uskutečnili dlouhodobě plánovanou akci – společný výlet dětí a zaměstnanců do Zoo Lešná.

Ráno v 8 hodin pro nás přijel až před domov autobus ČSAD Tišnov a po necelých dvou hodinách nás dovezl před zoo. U hlavní brány jsme si koupili vstupenky a společně se vydali na prohlídku.

Počasí bylo krásné. Prohlédli jsme si expozice členěné podle jednotlivých

kontinentů. Výběhy jsou velmi přehledně uspořádány a o každém zvířátku jsme se mohli dozvědět mnoho zajímavých informací.

Po projití celé zoo jsme si dali oběd a nějakou tu sladkost a ještě se podívali na krmení lachtanů. To se nám spolu s expozicí mořských rejnoků líbilo asi nejvíc. Ještě jsme nakoupili drobné dárečky a už na nás čekal přistavený autobus. Cesta zpět nám uběhla a za chvíli jsme byli doma. Výlet se moc vydařil.

Chtěli bychom moc poděkovat hlavně paní Barboře Šolcové z VŠ Veterinární a farmaceutické Brno za to, že nám na náš výlet sponzorský zajistila autobus!

dětská redakce

Překvapení na Bílé Hoře

Poslední týden prázdnin na nás čekalo překvapení. Nás sedm se vydalo podle mapy na cestu do neznámého místa. Vyrazili jsme z Vojanovky, kde nás převážná část výpravy žije, směrem do Křimic. Podle mapy jsme tušili, že naše cesta povede přes Radčice, Sylván směrem k rybníkům.

Na cestě jsme plnili různé zajímavé úkoly. Cesta ubíhala bez velkých oklik, mapa nás vedla k cíli. Na Bílé Hoře jsme ještě zkontrolovali mapu, seznámili se s kompasem. Pozvolna jsme klesali k Berounce, když se před námi rozprostřelo široké údolí,

objevily se krásné sruby, velká louka a ohyb řeky Berounky.

Nádherný pohled a další překvapení – pes, koťátko, koně a náš hostitel Jirka.

Prohlédli jsme si srub, který se stal pro nás na dnešní noc domovem.

Po kratičkém zaslouženém odpočinku, přece jenom jsme měli v nohách 13 kilometrů, jsme se zapojili do práce okolo koní. Za odměnu nám Jirka ukázal, co vše se s koňmi dá dělat, jak jsou vycvičení a někteří z nás se mohli i na koních povozit. Večer nás čekalo opékání. Byly nám rozděny úkoly, někdo na dříví, někdo na klacky na opékání a děvčata se ujala přípravy jídla.

U ohně se nám moc líbilo, ale dlouho jsme neponocovali, druhý den nás čekala projížďka po Berounce.

Ráno po vydatné snídani jsme snesli lodě k řece. Jirka nám řekl, jak se máme chovat na vodě a co s pádlem. Vyrazili jsme směrem k Dolanskému mostu, kde byl cíl naší sedmikilometrové plavby.

Byl krásný den, sluníčko se chvílemi schovávalo. Po dřívějších parných dnech jsme prožívali příjemné hodiny. Na cestě byl i jez, který jsme museli zdolat přenesením lodí. Na jezu se projevila naše fyzická zdatnost, obstáli jsme. Všichni jsme pokračovali až k mostu. Po vrácení lodí nás čekala už jen cesta do domova.

dětská redakce

Vyrazili jsme na včelařský tábor

V polovině července se konal tradiční tábor našich včelařů. Byl to již čtvrtý včelařský tábor v malebné obci Mečov, na kterém měli opět včelaři možnost rozšířit si své praktické vědomosti spojené nejen se včelařením. Věnovali jsme se mimo jiné také zdravotně, ekologii, sportovním aktivitám a poznávali okolní přírodu. Počasí nám letos docela přálo, nijak zvlášť nepršelo, takže pobyt venku všem prospěl a byl fajn.

DD Sedloňov

redakce DD

Pepa doběhl dvanáctý

Dvanáct dětí z našeho dětského domova a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc se letos zúčastnilo již 5. ročníku Mattoni ½ Maratonu, který se v Ústí nad Labem konal v sobotu 12. září.

Celé akci předcházelo páteční setkání dětí se zahraničními i tuzemskými sportovci v hotelu Vladimír, na které nás pozval Nadační fond Plamínek naděje a manažer hotelu.

Náš nejlepší běžec Pepa v sobotním rodinném běhu obsadil vynikající 12. místo.

Celou akci, nejen pro naše děti, doprovázel bohatý kulturní program včetně soutěží, kterých jsme se hojně účastnili, domů jsme si donesli plno odměn a dárků.

Děkujeme sponzorům i organizátorům za možnost se této velkolepé akce zúčastnit.

DD Ústí -
Střekov

ředitelka Hana Melzerová

Léto v Senožatech

Radíkov: koloběžky, rafty i lana

Nastal den odjezdu. Všechny věci se nakládají do aut a vyráží se směr Radíkov. Cesta trvala zhruba tři hodiny, než jsme dorazili na místo, kde byl tábor.

Druhý den jsme vyrazili na koloběžkách do Olomouce. Nemělo to chybu, dvacet kilometrů z kopce, zkrátka paráda. Když jsme dorazili do Olomouce, čekalo tam na nás lanové centrum. Poté jsme naskočili na koloběžky a jeli dál. Dorazili jsme k nádraží, kde jsme předali koloběžky a jeli zpět autobusem do Radíkova. Třetí den nás čekalo pracovní dopoledne v Zoo Olomouc. Odnášeli jsme větve na oheň. Když jsme

skončili s prací, tak jsme šli na oběd, a potom následovala samostatná prohlídka zoo, a pak hurá na lanové centrum Severák, kde jsme lezli po překážkách asi 10 metrů vysoko. Když všichni dolezli, tak jsme se vydali svést na koních do Posluchova a dali jsme si zmrzlinu, a potom zpátky do tábora.

Třetí den na nás čekaly rafty. Ráno jsme vyrazili celkem brzy, abychom stihli autobus. Vody bylo celkem dost, protože dva dny před tím trochu zapršelo. Zhruba po polovině cesty byla přestávka na oběd. K obědu jsme měli řízek s chlebem a jablko a pak se pokračovalo v cestě.

Na konci cesty jsme vynesli rafty na břeh a čekal na nás aquazorbing. To je taková nafukovací koule na vodě. Každý jsme se tam vyřádili a pokračovali na autobus do Radíkova. Večer větší děti připravily pro malíky noční strašidelnou hru.

Poslední den byl ve stylu balení, fotbalu a vyhlášení nejlepšího týmu. Po obědě jsme se rozloučili s ostatními a vyrazili domů. Cestou jsme se stavili v McDonaldu na občerstvení. Potom jsme naskočili do aut a pokračovali domů. Všichni jsme si to moc užili a rádi zase za rok do Radíkova přijedeme.

Martin Pilát

Ždírec: vedoucí z celého světa

O prázdninách jsme s tetou Míšou a tetou Maruškou vyrazili ke Ždírci na letní tábor. Jelo s námi zhruba 20 dětí. Po příjezdu jsme se seznámili se svými vedoucími, někteří byli z Irska, Kanady a samozřejmě i překladatelé z Čech.

Každé ráno byla okolo 8. hodiny snídaně a po snídani ranní program, kde jsme si každý den řekli něco o bohu a učili se základy angličtiny. Byli jsme rozděleni do skupinek a každý den

měla každá skupina nějaký úkol (malování stvoření světa, modelování z hlíny, hry na anglická slovíčka atd.) Po ranním programu jsme hráli venku různé hry. Poté následoval oběd a po něm polední pauza, po které byl čas zase na hry a různé aktivity. Po večeri nastal čas na večerní program, kde jsme si zopakovali, co jsme si zapamatovali. Poté byla chvíle volná zábava, sprcha a večerka, abychom měli sílu na další den.

Jeden večer jsme měli my starší přednášku o partnerství a věcech s tím spojených. Za to já osobně panu Řeháčkovi děkuji, protože to bylo velmi poučné a zajímavé. Poslední den jsme se rozloučili se svými kamarády, kteří nám připravili na těch pět dní moc krásný program. Bylo to tam moc fajn a doufáme, že se ještě s nimi v budoucnu uvidíme.

Miloš Koželuh

Pikovice: vodácký tábor bez raftů

Jako každý rok jsme opět vyrazili společně s DD Humpolec na vodácký tábor do Pikovic.

Po cestě bylo v autobusu velké vedro a cesta byla dlouhá, ale díky naší dobré náladě a natěšenosti nám to celkem rychle uteklo.

Bydleli jsme v chatkách po dvou až šesti. Jelikož bylo období velikého sucha, tak moc vody v Sázavě nebylo a rafty se nekonalý. Ale náladu nám zvedlo každodenní koupání v řece. Ve volném čase jsme hodně odpočívali z náročného horka nebo jsme hráli společenské hry a měli jsme připravené i velké množství různých aktivit.

Jedna z nich byla noční stezka odvahy, kdy se starší děti

převlékly za strašidla a pohádkové postavy a děsily naše malé zlobivce. Další aktivita se týkala dvou večerů a bylo to noční promítání na velké plátno. Předposlední večer se konala diskotéka a „Pikovický slavník“, kde děti předvedly svůj talent ve zpěvu a tanci. Velké poděkování patří našim paním kuchařkám. Po celou dobu pobytu nám vařily na jedničku a moc nám chutnalo. Také nesmím zapomenout na vychovatele, kteří s námi byli, protože nám ukázali, že i v takových teplech se dá zažít spoustu legrace a zábavy. Letošní Pikovice jsme si moc užili a doufáme, že příští rok pojedeme zase. **Lucie Pánková**

Tábor Správné pětky na Myšinci:

Dva myšinecké týdny v Číně

Konec letních prázdnin 2015 si přijely, jako každý rok, užít na dvoutýdenní tábor na Myšinec děti ze čtyř dětských domovů - z Příbora, Liptálu, Čeladné a Radkova. Tento rok se k nim již podruhé přidali také malí fotbalisti z Havířova. Tábor Duhy Zámeček podpořila Nadace Terezy Maxové dětem a MŠMT ČR.

Každý měl kimono

Tento rok byla tématem tábora Čína. Všichni si ušili svá kimona a během úvodního ceremoniálu dostali pásek s barvou svého týmu. Kostýmy byly poté důležitou součástí her o body a území. Mimo to každý získal své čínské hůlky a učil se s nimi jíst čínské nudle. Během tábora se všichni naučili nakreslit nějaký čínský znak.

Kromě čínských her jsme měli i jiný program, třeba sportovní

turnaje v ringu, vybíjené, florbalu a fotbalu, výlet tramvajkou na Vřesinské koupaliště, dělali jsme si procházky k muzeu břidlicového lomu, skákacím hradům a na zmrzlinu, hráli

jsme boj o vlajku a podobné bojovky, navštívili nás pejsci z výcvikového centra, kteří nám ukázali skákání přes překážky, útok na zloděje a různé další cviky. Jednoho večera byla také talentová soutěž, na které někteří tancovali, někteří zpívali a dokonce zazněly i nějaké vtipy.

Velká táborová pout'

V půlce tábora odjízďeli fotbalisti, a my se s nimi rozloučili táborovou poutí, kdy se na soutěžních stanovištích sbírala razítka, za které se poté kupovaly ve stánku s občerstvením dobroty jako palačinky, hranolky, wafle a langoše.

Další den fotbalisté odjeli domů a nám začala druhá půlka tábora, ve které si každý tým postavil v lese svůj bunkr, ke kterému večer vedla trasa stezky odvahy. Našlo se jen pár statečných, kteří ji zdolali sami, i přesto, že to byla krátká a známá cesta.

Noc po širákem

Navštívila nás klaunice z Cirkusu trochu jinak, která nás naučila klauní stojku, roztáčení talíře a ty nejšikovnější i žonglování. Každý dostal zvířátko z balónku a získal nové zkušenosti. Předposlední den dostali všichni šanci spát pod širákem – každý si vzal svůj spacák a lehl si s někým na deku. V noci nebyla zima a tak se všichni příjemně vyspali na poslední táborový den.

Poslední den plný slziček

Ten byl také nabitý programem: ráno přijely dobrovolnice z Českého červeného kříže z Rychvaldu a my si vyzkoušeli

první pomoc, po obědě se konalo druhé kolo soutěže, tentokrát se ale za razítka dostávaly nejen langoše a hranolky, ale taky zmrzlinové poháry a cukrová vata. Odpoledne si všichni uklízeli a balili věci a chystali se na večer – na závěrečné vyhodnocení. Všichni byli zvědaví, na jakém místě se umístili, a tak se vedoucí rozhodli, že už je nebudou dále napínat a začali. Byl nachystán stůl s odměnami, ze kterého si výherci mohli vybrat, co chtěli. Když každý

věděl své umístění a vybral si svou cenu, dostali instruktoři a vedoucí trička Správné 5, a na závěr večera donesly instruktorky dort a všichni zazpívali Hodně štěstí vedoucímu Albínovi, který slavil 18. narozeniny.

V den odjezdu šly menší děti hrát hru do lesa a ty starší zůstaly pomáhat s úklidem. Po obědě už si začali tety a stredjové pro své domovy jezdit. Většina se neubránila slzám, a tak probíhalo loučení v trochu pochmurné náladě, ale nakonec jsme se všichni usmáli a těšili se, až se uvidíme příště.

Anežka Halová a Natka Sobolová

Jak jsme prožili léto

Prázdniny skončily a začal nový školní rok. My však netruchlíme, protože letní dny nám přinesly mnoho zážitků a radosti, na které budem ve chmurné zimě rádi vzpomínat.

Tímto bychom chtěli moc poděkovat všem sponzorům za možnost trávit co nejvíce času mimo domov.

Všechno začalo turistickým srazem, který letos pořádá DD Humpolec. Zde se děti sešly se svými kamarády z jiných domovů a trochu procvičily své pěší dovednosti.

Na začátku července odjely některé děti domů k rodinám a ostatní strávily 14 dní na oblíbeném táboře Lančov. A abychom jenom nerelaxovali u vody nebo v přírodě, pořádně jsme se zapotili na soustředění s Hankou Kynychovou. Opět

j jsme se zapojili do projektu „Hejbejte se“, a tak nás nyní čeká spousta práce s nacvičováním nových tanečních sestav.

Pohyb je důležitý, proto pár dětí vyrazilo na začátku srpna na „puťák“ v rámci projektu Euforall, kde se ukázalo, jak na tom někteří s kondičkou jsou... Na vzdělávacím campu s Hello Innovation se starší děti učily, jak se postavit na vlastní nohy po odchodu z DD. Hospodařily s vlastními penězi, řešily finanční situace, zkusily si pracovní pohovor nanečisto a dokonce se stihly i potápět s pravicí potapěčskou výstrojí.

Poslední akcí uplynulých prázdnin byl rekreační pobyt v konferenčním centru Immanuel nedaleko Žďírce nad Doubravou, kam naše děti jezdí pravidelně a velmi rádi.

Nuda ale nebyla, ani když jsme museli zůstat doma. Koupaliště, projížďky na bruslích či kolech, výlety po okolí, procházky se zmrzlinou... to vše a ještě mnohem víc nám zpříjemňovalo horké prázdninové dny.

dětská redakce

Krkonoše

Tropická vedra a krásná cyklistika

Každým rokem pro nás tety připraví týden na kolech po českých krajích. Letos jsme byli v Krkonoších. Počasí nám přálo, ale terén byl náročný.

Všechny děti se na kola do Krkonoš určitě moc těšily, až na tu cestu s pětihodinovou rvačkou s vedrem. Všichni jsme umírali horkem, jenže počasí si vybrat nikdo nemůže, a to je škoda...

Přijeli jsme vlakem do Krkonoš a teta Ilonka Sulanská nám přivezla kola autem přímo před zastávku vlakového nádraží. Museli jsme si vyšlápnout celých 8 km do kopce a jenom do kopce, což bylo velmi unavující. Touženého cíle jsme ale dosáhli, přestože 2 děti cestou píchly.

Byla jinak sranda, jezdili jsme každý den na koupaliště, z kopce a zpátky do kopce asi 6 km. Jednou jsme s tetou Hanou Topolančinovou a tetou Ilonkou ujeli z kopce do kopce až 36 km za jediný den.

Na konci týdne jsme byli všichni kaput, neboť po celý týden panovala tropická vedra. Kola se nám líbila, ale už jsme se těšili domů.

Denisa Kabelková (13)

Dny páry ve skanzenu:

doprovodný program v režii střekovských

Se zubnickým skanzenem spolupracujeme již několik let. Tentokrát jsme měli vytvořit doprovodné aktivity k velké akci železničního muzea S párou do Zubnic 2015 aneb Páni kluci, která se uskutečnila v druhé polovině září.

Již od pátku se náš domov rozvoněl přípravou na tuto velkou akci. V sobotu ráno jsme se všichni, tedy děti i tety, převlékli do krojů a chystali jsme se na návštěvníky.

Terezka pekla koláče v kachlových kamnech, vařili jsme polévky, pekli bramborové placky, vařili čaj i káféčko. Další děti vypeckovávaly švestky a vařila se švestková povidla, ta vám byla dobrá,

hlavně na těch bramborových plackách.

Náš vedoucí projektu Maty moštoval jablečný mošt. Večer jste nepoznali jeho ruce, byly pěkně barevné od jablíček. Míša, kterého si ná

vštěvníci pletli s holkou, krouhal zelí. Když to zvládne on, tak my také, říkali si návštěvníci skanzenu a pustili se do krouhání. Zelí jsme s pomocí tety Lenky ze skanzenu a strýčka Radka naložili. Na dalším jarmar-

ku z něj bude výborná zelňačka a zelňáky. Přijďte ochutnat.

Naši nejmenší se starali o děti návštěvníků a připravili jim výtvarnou dílničku, kde děti z jablíčkových tiskátek plnily svůj „kompot“. Teta Mirečka vyměnila místo u pece za židli u našich vý-

robků a seznamovala návštěvníky s naší prací. Venku na návštěvníky a jejich děti čekaly soutěže, například chůze na chůdách, hod ponožkou do hrnce a jiné.

Nebojte, kromě starosti o návštěvníky jsme nezapomněli ani na sebe. Pořádně jsme si to ve skanzenu užili, stihli jsme se i svézt parní lokomotivou. Celý víkend byl krásný, počasí nám vyšlo a i lidem se moc líbilo.

Tato akce byla podpořena z projektu Bav se a pomáhej, realizovaného Spolu dětem o.p.s ve spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem a Nadačním fondem Albert. Také by se nemohla uskutečnit bez podpory SLA Zubrnice. Všem moc děkujeme a těšíme se na Podzim na vsi ve dnech 17. – 18. 10. 2015, přijďte se za námi podívat.

Za všechny děti a tety vás zve

Sandra

DD Ústí -
Střekov

4x Uherský Ostroh

Čtyři holky na fotbalovém kempu

Začátkem letních prázdnin se již tradičně „otevřely“ v Hluku brány Fotbalového kempu Michala Kadlece. Mimo spousty kluků se kempu zúčastnily také holky, a to nejen v realizačním týmu, ale přímo jako účastnice. Ve druhém turnusu to byla čtveřice Vanesa + Marie + Justýna + Natálie.

Právě Marie s Natálií pravidelně nastupují v týmech přípravy a mladších žáků v Uherském Ostrohu. Obě si chtěly vyzkoušet, jaký je rozdíl mezi jejich týmovým tréninkem a tréninkem v kempu. Rozdíl už byl obrovský v počtu

účastníků – tolik kluků na tréninku holky nikdy neměly. Také realizační tým v sestavě Aleš Zlínský + Petr Vlachovský + Ondřej Machala + Miloš Hlaváček (a další) + Katarína Strojová + Eva Kristýnová + Monika Cvernová + Nikola Sedláčková skýtal záruku spousty novinek.

Patronem kempu, jak již název napovídá, je Michal Kadlec. Pracovní povinnosti jej však již zavály zpět do Turecka, takže děvčata s ním byla v kontaktu prostřednictvím skypu, webu či mobilu. Všechny účastníky tak na kempu přivítaly jiné sportovní osobnosti -

Jaroslav Balašík, hokejista, a Lukáš Droppa, fotbalista.

Spousta her a herních aktivit se díky obrovskému vedru odehrávala i v hale. Doprovodný program pak na koupališti či Smajlíkově. Starší kategorie dostala příležitost prohlédnout si Městský stadion Miroslava Valenty v Uherském Hradišti. Všechna zákoutí prvoligových

fotbalistů dětem představil Zdeněk Botek. Mnozí tak získali motivaci pro další tréninky, aby si někdy v dospělejším životě mohli na takovém stadionu zahrát.

Obrovské DÍKY patří všem, kteří se na skvělé organizaci kempu podíleli.

Ředitelka Jana Frühaufová

Pekař peče housky...

...se zpívá v jedné písničce. Jestli je to pravda, se mohly přesvědčit děti z Dětského domova v Uherském Ostrohu na vlastní oči. A nejen to, mohly si vyzkoušet jaké je to být pekařem v pekárně „U Bučků“ v Polešovicích.

Na návštěvu do pekárny jsme přijeli ve čtvrtek odpoledne, kdy v pekárně pečou sladké pečivo – rohlíčky, šátečky, vánočky, mazance, záviny. Už pro nás měli připraveno těsto, a tak jsme se hned pustili do práce. Vždyť se přece říká: „Bez práce nejsou koláče!“

Na šátečky a rohlíčky je třeba těsto vyválet, dát náplň (nejvíce chutná čokoládová), pečlivě zabalit a šup na plech. Jak se plnily plechy, tak také přibývalo mouky na dětech. Zamoučení byli někteří až za ušima. A už jsme spěchali k peci, kde pekaři začali nejprve péct vánočky a mazance a potom také naše šátečky. A upekli je krásně ! Domů jsme si

z pekárny odnesli plnou krabici sladkých šátečků a rohlíčků.

Pekařské povolání je náročné, pracuje se hlavně v noci, ale všechno tam krásně voní, je tam teploučko a plno sladkých dobrot.

A vůbec neplatí, co se zpívá v písničce, že pekař peče housky a málo mě má rád. V Pekárně u Bučků na nás byli všichni moc hodní, měli

s námi trpělivost a to umí jen ti, co mají rádi děti!

Tato akce byla podpořena z projektu Bav se a pomáhej realizovaného Spolu dětem o.p.s. ve spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem a Nadačním fondem Albert.

teta Dobromila Krysová

Koule na hřišti a bule za ušima

Poslední neděle srpna a vlastně poslední neděle letních prázdnin je každoročně věnována setkání dětí DD Uherský Ostroh a děvčat ze sociálních ústavů z Medlovic a Velehradu s úžasnými lidičkami z Pétanque klubu Buchlovice.

Jaruška Sonntagová s manželem Jirkou pozvali nejen hosty, ale hlavně oslovili své kamarády a přátele. Všichni pod jejich taktovkou připravili pro holky a kluky úžasný den se základy hry pétanque. Zakousli napečené buchty, zapili limonádovými bublinkami, a když už mysleli, že je sluníčko úplně spálí, přijeli hasiči a horké paprsky srpnového sluníčka hojně skropili.

A to nebylo všechno! Do sytosti vyřádkování a hlavně mokří zasedli k připravenému občerstvení, až měli „bule za ušima“. Sladkosti se na ně smály ze všech stran. A protože se hrálo, tak se také vyhodnocovalo. Vyhráli nejen ti nejlepší, vyhráli všichni. Všechny děti bez rozdílu věku si odnesly dárky věnované Zdravotní

pojišťovnou Ministerstva vnitra. DĚKUJEME! Čas vymezený dětem utekl jako voda a přišlo opět loučení. Všichni si na místě slíbili, že se příští rok sejdou opět. Jaruško, Jirko, Adriano, kamarádi, přátelé

a všichni další pomocníci, moc a moc děkujeme a příští rok se těšíme NASHLEDANOU.

ředitelka Jana Frühaufová

Plavecké dopoledne s Korunkou

Sobotní dopoledne prožily děti z DD v Uherském Ostrohu v aquaparku Delfín Uherský Brod, kam je pozvala ředitelka Korunky Luhačovice, paní Veronika Záhorská.

Divoká řeka, tobogán, potápění, sauny, to všechno měly možnost děti využít během celého dopoledne.

Komu by to nestačilo, byla připravená i řada soutěží, jako lovení puku, chůze po deskách na vodní hladině, vodní štafeta... Po vydovádění ve vodě čekalo děti překvapení ve formě výborného obědu a zmrzliny, čímž doplnily vydatnou energii. Tu pak zase vydávaly na kolotočích, autíčkách a strašidelném hradě.

Paní Veronice právem patří velké poděkování za skvělou akci, která nebyla její

první, a určitě ani poslední, proto se budeme těšit na další setkání.

teta Iveta Sládková

Pomáhali jsme na Běhu Rumburské vzpoury

Přijali jsme pozvání, abychom se podíleli na organizaci 37. ročníku běžeckého klání Rumburský půlmáraton - Běh Rumburské vzpoury.

Dostali jsme na starost obsluhu „občerstvovací stanice“, kde jsme jednotlivým účastníkům podávali po celou dobu tohoto závodu výživu: energetické nápoje, tyčinky, ovoce a sušenky.

Přes nepříznivé počasí jsme se daného úkolu zhostili na výbornou, proto se již nyní těšíme na další spolupráci.

A nakonec i dva z nás, Martin a David, se aktivně zapojili do soutěžení a zúčastnili se osmiboje pro děti, kde nebylo poražených, nýbrž jen vítězů.

I my umíme pomáhat!

kluci a holky z DD Lipová

S Upírem v zoo

V sobotu 5. září jsme byli pozváni na Rodinný den do Zoo Jihlava, pořádaný Krajem Vysočina. Moc se nám tam líbilo. Nejlepší bylo vystoupení Upíra Krejčího. Také jsme soutěžili a tančili s moderátorem. Snažili jsme se i projít celou zahradu, ale to už bylo, vzhledem k programu, nad lidské síly. Byl to krásný a dlouhý den.

Děkujeme.

dětská redakce

Prázdninová třešnička na dortu

Konec prázdnin se musí prožít ve velkém stylu! A tak jsme měli všichni velkou radost, když náš DD měl možnost strávit poslední prázdninový týden v Jeseníkách.

Počasí nám přálo, sluníčko svítilo, užívali jsme si posledních letních dní, co hrdlo ráčilo. Nesměli jsme samozřejmě opomenout horu Praděd a omrknout vysílač, toulat se lesem, až nám pusa modrala borůvkami, skákat na tram-políně, čvachtat se v bazénu nebo se pokochat krásným výhledem z lanovky...

Zkrátka třešnička na dortu pěkných letních prázdnin.

dětská redakce

Počátecký puchýř s vajíčkem

V sobotu 26. září jsme se strejdou Pepou vydali na 12 kilometrů dlouhý výšlap, který uspořádal Výchovný ústav a dětský domov se školou z Počátek.

Pochod vedl na nejvyšší vrchol v okolí - Javořici. Nebyl to ale jen tak leda-jaký výlet. Náš DD byl roz-dělan do dvou družstev. Při startu nám bylo předáno syrové vajíčko, které jsme měli celou dobu opečovávat a přinést ho nepoškozené do cíle. Po cestě pro nás

bylo připraveno celkem 17 stanovišť (střílení ze vzduchovky, vědomostní soutěže, tvorba básničky...). Nakonec jsme obsadili třetí a desáté místo.

Velký dík patří organizáto-rům, akce se nám opravdu moc líbila a rádi se zúčast-níme i příští rok.

Hanča Pilátová

Byla jsem ráda, že jsem mohla vnímat i tělesně postižené

V pondělí 20. července jsem já (Denisa), Jana, Nicolas, Daniela, Verča a Tomáš měli sraz u zámku s Barevným světem a jeli jsme do Dalešic.

Čekali jsme tam a v 8:15 nám přijel autobus a v něm už čekali lidé z dalšího zařízení pro tělesně postižené z Třebíče. Nastoupili jsme do autobusu a jeli jsme do Dalešic na parník.

Nastoupili jsme na loď a jeli asi 30 minut, potom jsme vystoupili v Koněšíně a šli do kempu. Tam jsme si zahráli spoustu her, najedli jsme se a šli do kempu, od-

kud nám jel autobus zpátky do Hrotovic.

Výlet se mi hrozně líbil, byla jsem ráda, že jsem mohla vnímat i tělesně postižené. Proto chci říct, že bychom neměli soudit podle vzhledu, ale podle srdce.

Denisa Pohanková

Klára: Život jsem si zkazila sama

Chtěla bych vám říct něco o mém životě. Jmenuju se Klára a je mi 16 let. Teď se nacházím ve výchovném ústavu v Janštejně. Jsem tu už 5 měsíců a budu tu ještě skoro dva roky. A teď od začátku.

Asi v 15 jsem se dostala do diagnostického ústavu v Brně. Tam jsem byla 4 měsíce. Zažila jsem tam krásné, ale i špatné dny. Po 2 měsících odtamtud měla jít domů, ale nešla jsem. Nešla jsem kvůli tomu, že jsem si začala zahrávat se zdravím. Začala jsem feto-

vat a nerespektovala jsem ani rodinu, ani ústav. Utíkala jsem z diagnostáku, a proto mě rodiče už nechtěli domů ani na dovolenky. Potom jsem měla soud. Tam mi řekli, že mi dávají ústavní výchovu do 18 let. Byli tam i mí rodiče (pěstouni). Ty se mě vzdali, takže už nemám nikoho. V diagnostáku jsem byla ještě týden, pak mě převezli do Janštejna.

V Janštejně je to docela fajn, ale radši bych byla doma. Skoro rok jsem nebyla doma, až potom na víkend a teď o prázdninách.

Domů jsem jela 3. 7. a měla jsem se vrátit 19. 7., ale nevrátila jsem se. A tak jsem to celý pokazila. 21. 7. mě chytlí policajti a odvezli mě zpět na ústav. Doufám, že mi rodiče odpustí a vezmou si mě ještě domů na prázky.

Klára

Jednou feťák navždy feťák

Ahoj, já jsem Monika a chtěla bych vám říct něco málo z vlastní zkušenosti s drogama. Jak to jednou vyzkoušíte, pak s tím těžko přestanete. Budete chtít víc a víc, dokud vás ta droga nedonutí okrást svoji vlastní mámu, jenom skrz to, abyste měli jakoukoliv drogu.

Většinou, když vám skončí ten stav, si to pak uvědomíte, až když jste udělali něco, co byste nikdy neudělali. Není to nic příjemného,

když dáte přednost drogám než jídlu pro vaši rodinu. I když si tohle všechno uvědomuju, tak i přesto to dělám. Protože když to nemám, tak mi to moc chybí a nejsem ve svojí kůži. Jednou jste dole a pak nahoře.

Takže poučení pro vás: Nezkoušet!

Monika

BUŠENÍ SRDCE

Kdysi dávno se lidi brali úplně jinak. Milovali se, důvěřovali si. A teď'???

Jeden miluje opravdu z lásky a druhý jenom kvůli jeho bohatství. Jestli to bude takhle pokračovat za chvíli spolu lidi budou jen kvůli žárlení a nenávisti. A jen 40 % lidí spolu bude upřímně z lásky.

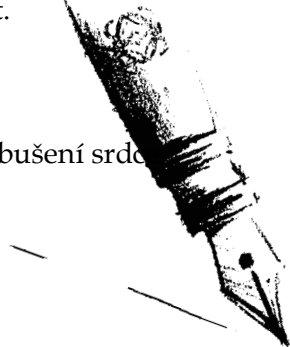
Takže bychom si měli uvědomit, co chceme a nečekat na spasení.

Darina Onodyová VÚ Černovice

Pamatuj!

Život je krátký a je jedno, jestli se zamiluješ jednou, a nebo vícrát.

Hlavní je, že budeš cítit bušení srdce úplně naplno.

Co po odchodu z dětského domova?

Letní dům vám pomůže najít práci v Praze a postavit se tak na vlastní nohy

Pokud přemýšlíte, že byste po odchodu z dětského domova chtěli začít svůj nový život v Praze nebo už v Praze či v jejím okolí bydlíte a práci ne a ne najít, neváhejte a obraťte se na Letní dům. Jsme tu pro vás, abychom vám s hledáním práce pomohli.

Od roku 2013 realizujeme projekt Spolu do zaměstnání a zúčastnit se ho můžou všichni po odchodu z dětského domova ve věku 17–26 let.

V rámci projektu radíme kde a jak hledat zaměstnání, jak odpovídat na inzeráty, jak formulovat motivační dopis. Účastníky projektu také připravujeme na pracovní pohovor, pomáháme s výběrem zaměření práce, sestavením životopisu, popř. s výběrem dalších vzdělávacích aktivit. Během spolupráce s námi projde každý tzv. profesní diagnostikou neboli pohovorem na zkoušku, ve kterém společně s personalistkou zmapuje své možnosti a uplatnění na trhu práce.

Účast v projektu dává i možnost absolvovat dodatečné vzdělání formou kurzu či rekvalifikace. Své pracovní zkušenosti, zážitky nebo problémy je možné si vyměňovat a sdílet během tzv. Job skupin, které se konají pravidelně každé úterý 1x za 14 dní a vedou je pracovníci Letního domu.

Pokud máte pocit, že právě takovou podporu právě teď nebo v blízké budoucnosti budete potřebovat, neváhejte nás kontaktovat, a to na janasmolikova@letnidum.cz nebo tel. 777 732 047

Těšíme se na vás a jsme tu pro vás

Váš Letní dům

Soutěž o nejlepší fantasy nebo sci-fi příběh!

PROSLAV SVÉHO HRDINU V KNIZE!

Popust'te uzdu své fantazie a vydejte se do světa plného magických postav a napětí.
Poděl se s ostatními o svůj příběh z oblasti fantasy nebo sci-fi.

25 nejlepších z vás odměníme tabletem.

Proslavíme vás vydáním knihy a autogramiádou za účasti celebrit

Literární soutěž je určena pro děti z dětských domovů.

Podmínky: věková kategorie 10 let a více

Téma: fantasy nebo sci-fi, povídka musí být váš originální výtvar

Délka příběhu: maximálně 3 - 4 stránky A4, do 6 000 znaků včetně mezer

Hotové příběhy zasílejte do: 15.11.2015 na e-mail: soukupova@acjobs.cz

Více informací na t. č.: 775 474 381

25 nejlepších příběhů, které vybere porota vydáme knižně.

Rozhovor z Open Gate:

Vladimír Kuliš z DD Hodonín u Kunštátu: Nebýt domova, do OG bych se nedostal

Představujeme vám dalšího talentovaného kluka, který už nyní ví, že díky studiu se lépe postaví výzvě, která ho po odchodu z děčáku čeká. Šestnáctiletý Vláš z Dětského domova Hodonín u Kunštátu studuje na gymnáziu OPEN GATE již 6 let. Říká, že se na Open Gate dostal náhodou. Ředitel domova školu našel a řekl mu o ní. Vláš úspěšně složil přijímačky a dnes je na cestě za svým snem - stát se právníkem. Již druhým rokem má celé studium v anglickém jazyce.

V dětském domově jsi od devíti let, jaký byl pro tebe ten přechod od rodiny do děčáku?

Ze začátku to bylo horší, ale zlepšilo se to. Vyrůstal jsem pouze s matkou. Doma byly problémy s bydlením. Vyrůstal jsem vlastně na čtyřech místech: v Brně, v Boskovicích, v Kunštátu a teď v Dětském domově v Hodoníně u Kunštátu.

Domov dal mému životu nový rozměr a nové možnosti.

Beru to jako změnu k lepšímu. Nikdy bych se například nedostal na tuto školu.

S mamkou teď v kontaktu nejsem, ale to je z mého vlastního rozmaru.

PŘÍJEMNĚJŠÍ ATMOSFÉRA

Jaké to je být na kolejích?

Musí to být přece změna oproti dětskému domovu?

Na kolejích to je jako v domově, hlavně v tom systému.

Máte tady svůj pokoj, svého vychovatele.

A když jste tady na víkend, stejně pomáháte s vařením, uklízením.

Příjemnější je to na kolejích, určitě v komunikaci a v atmosféře.

Jak reagovali v domově na to, že studuješ na takové škole, jako je OPEN GATE?

V domově hlavně doufají, že dostudují. Občas mi to však dávaly děcka sežrat, že si nemám myslet, že jsem nejchytřejší na světě. To mě však nikdy moc nezajímalo. Do děčáku jezdím jednou za čtrnáct dní na víkend. Na různé prázdniny také jezdím ke spolužákovi. Byli jsme

spolu jeden rok na OG i jako spolubydlící na kolejích. V domově se ptali i na uniformy. Dříve jsem si myslel, že tady budu drsný, ale teď už v uniformě tak drsný nejsem.

NAUČIT SE ANGLICKY? HLAVNĚ MLUVIT

Jak ti to jde ve škole? Už dva roky studuješ jenom v anglickém jazyce...

Co se týče studia na Open Gate, snažím se držet. Ve škole mě nejvíce baví dějepis, angličtina a chemie. Od

kvinty (5. ročník na osmiletém gymnáziu) máme studium v angličtině a je to úplně stejné jako předtím. Byla to naprosto plynulá změna. Ještě v primě (první ročník na gymnáziu) jsem neuměl skoro nic, ale za ty čtyři roky se to člověk naučí, protože prostě mluví. Se třídou jsme navíc dobrý kolektiv. Na téma, že jsem v děcáku, nedochází. Obecně se to tady v Open Gate neřeší.

Kromě angličtiny se ale navíc učíš i francouzštinu...

Učím se francouzštinu. Musím říct, že mě to baví, ale je to těžké. Nejtěžší to je snad ve všem! Ve Francii jsem byl už v kvartě (4. ročník na gymnáziu) se školou a zároveň pak hned na konci kvarty s tou rodinou, ke které jezdím. Němčinu jsem nechtěl a španělština byla narvaná, tak jsem si řekl, že zkusím francouzštinu.

PRÁCE VE SKLENÍKU A STUDENTSKÉ RADĚ

Co děláš ve svém volném čase mimo školu?

Baví mě četba, divadlo a deskové hry. Ve škole mám letos jako kroužek celoškolskou florbalovou ligu, kroužek improvizace a - to bude asi překvapující, ale mám i zahradičení. Je to zábavné, baví mě to. Tento rok je nás tam asi 10 a každý rok se u nás zahradičení rozšiřuje. A ten kroužek tady máme s vychovatelkou Dragou.

Do školní kavárny chodím na literární večery, byl jsem ve studentské radě a pomáhal jsem s organizací celoškolské akce DIKOBRAZ, která měla za úkol více propojit studenty napříč ročníky. Oproti minulému roku, kdy jsem zastupoval třídu, budu letos kandidovat na předsedu volnočasového výboru. Tento rok jsme s kamarádem začali vést svůj kroužek deskových her.

Kam už jsi s Open Gate vyrazil?

Kromě té Francie jsme letěli do Anglie, kde máme partnerskou školu Wymondham College. V kvintě jsme byli ještě s třídou na lyžáku v rakouských Alpách.

PRÁVNICKÝ SEN

Co je v budoucnu tvým snem?

Můj sen je vystudovat práva. Už před třemi roky jsem si to řekl, tak jsem se rozhodl toho držet. Snažím se už nyní různě pracovat s lidmi, organizovat nějaké akce, řešit různé problémy. V létě jsem taky dělal brigádu v administrativě.

Už víš, co po dostudování Open Gate?

Po dokončení Open Gate mi bude 19 let a z domova pak neodejdu. Při studiu na vysoké škole by bylo mnohem náročnější se starat o bydlení a ještě o školu. Na samostatný život se těším i ne. Určitě bude těžší než škola a začátky jsou vždy těžké.

Tvůj vzkaz dětem do dětských domovů?

Učit se vyplatí. Je lepší makat a mít dobré vzdělání než si stěžovat na problémy. Mějte se navzájem rádi a podporujte se!

Lukáš Kotlár

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů.

Pokud mají dostatek píce a pevné vůle, mohou získat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

**The Kellner
Family
Foundation**

**Open
Gate
School**

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přečíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat - **Slosování již 31. října 2015!**

Sleduj nás na:

www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:

www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
vteřina poté

Vilma Klepková:

Výjezdy nás baví a mají smysl!

Rozhovor s Vilinou Klepkovou (21), koordinátorkou výjezdového týmu Vteřiny poté do dětských domovů.

Můžeš mi o sobě něco málo říct?

Zrovna této otázky jsem se trochu bála. To je těžký úkol, ale zkusím to. Jmenuji se Vilma Klepková. Narodila jsem se v našem krásném hlavním městě. Už od mala jsem obdivovala umění všeho druhu, jenže na pramálo věcí jsem měla talent. Nakonec jsem si vybrala směr, který ještě nemám ustálený. Týká se divadla a psaní. Pořád se hledám, což mi přijde zatím normální.

Jak ses dozvěděla o Vteřině poté?

Seznámila jsem se s Radkem, který Vteřinu poté vede. Měla jsem vizi, jak dělat výjezdy a Radkovi se to líbilo. Tak jsem se stala součástí týmu.

Jakou pozici zastáváš ve Vteřině poté?

Jsem koordinátorka výjezdů do dětských domovů, do kterých přicházíme s projektem „Komunikací k pozitivní změně“. Moje pozice je velice různorodá. Má

svá úskalí i pozitiva. Mým úkolem je spojit lidi, kteří se výjezdů účastní. Plánovat a organizovat výjezdy po technické stránce, tedy nákup lístků, buzení lenivějších členů, ale především organizaci programu výjezdů a domlouvání a plánování s řediteli domovů. Kromě toho vytvářím program nových výjezdů.

Jak vlastně takový projekt vypadá, co na výjezdu děláte?

Projekt se zabývá hlavně odchodem z dětského domo-

va. Všichni dobře víme, jak těžké a nepříjemné pocity toto téma vyvolává. Mnoho dětí má z představy odchodu strach a já sama se upřímně nedivím. My se pokoušíme opatrnou formou děti připravit na tak velkou životní změnu. Naše výjezdy jsou koncipovány tak, abychom s dětmi a domovem spolupracovali delší dobu. Do domova se vydáváme minimálně třikrát. Na začátku pracujeme s důvěrou, bez ní by to nešlo. Snažíme se v dětech podpořit jejich silné stránky a ukázat jim, že mít

сны, které se splní, je možné, ale musí si věřit a jít si za nimi. S dětmi si povídáme, hrajeme hry a hledáme jejich silné stránky skrze zapojení se do sportovní a divadelní dílny.

Dva další výjezdy jsou vystavěny již složitěji. S dětmi řešíme krizové situace, do kterých se můžou dostat, když aktivně řeší téma odchod. Učíme je reagovat na ně s chladnou hlavou a přinášíme informace o projektech, které jim můžou pomoci se vzděláním, hledáním brigády nebo ubytováním. Rozhodně nejde o způsob, kdy děti sedí přikovaní v lavici a my mentorujeme do jejich hlav různé přednášky. Ani náhodou. Formou divadla přinášíme otázky a děti si na ně samy hledají odpovědi. Pomáhají nám s tím herečky z Kabinetu Divadla Utlačovaných. Jde o divadelní soubor z Brna, který nejen skvěle hraje, ale právě rozumí problematice odchodu. Momentálně jsme rozšířili naší výjezdovou agendu o další dva výjezdy, které se budou zabývat převážně finanční gramotností, ale i právy a povinnostmi dítěte při odchodu. Samozřejmě nebude chybět ani divadlo a spousty zábavných her. Protože na finanční gramotnost by to chtělo mít profíky, zapojili jsme lektory z organizace CEFIG. Ti se opravdu vyznají...

S jakými dětmi spolupracujete?

Právě jsem se zamyslela nad tím, proč vlastně říkám, že pracujeme se dětmi, když už to dávno žádné děti nejsou. Pracujeme s dospívajícími zhruba od patnácti do jednadvaceti let.

Kdo jsou lidi, kteří do domovů s projektem jezdí?

Týmu lidí, kteří jezdí na výjezdy, se říká „Výjezdový tým Vteřiny poté“. Jedná se o členy, kteří si prošli ústavní péčí, a proto dobře vědí, jaké to je rozhodovat se při odchodu z dětského domova. Ale není pravidlem, aby jezdili pouze členové, kteří prošli ústavní péčí. Já sama jsem v dětském domově nežila, ale velký zájem o toto téma mě přivedl právě na pozici koordinátorky. Sama se každým výjezdem učím, stejně jako mladí dospělí. Máme i skvělé dobrovolníky, které s námi vedou sportovní a divadelní dílnu a kamarády z již zmíněného Kabinetu Divadla Utlačovaných.

Zůstáváte v kontaktu s dětmi z navštívených dětských domovů?

Děkuji za skvěle položenou otázku, protože se na ni příjemně odpovídá. Zrovna mě napadá jedna skvělá slečna z Dětského domova Kroměříž. Vypozorovali jsme na výjezdech její talent a nadání, oslovili

ji s nabídkou brigády ve Vteřině poté. Máme velkou radost, když vidíme mladé lidi, jak je naše výjezdy posouvají v osobním rozvoji. Samozřejmě příklad z Kroměříže není jediný. Udržujeme pravidelný kontakt s mnohými lidmi z dětských domovů a to skrze naše webové stránky, součtěže a profil na Facebooku.

Má podle tebe tento projekt smysl?

A proč bychom ho jinak dělali, kdyby neměl smysl? Ale vážně. Pokud pomůžeme pouze jednomu dítěti začít věřit v sebe sama a předáme mu své zkušenosti s odchodem z dětského domova, které využije a neztratí se v životě, určitě to má smysl.

A jak se může někdo, kdo by měl o projekt zájem, s tebou spojit?

Rozhodně přes emailovou adresu uvedenou na webových stránkách Vteřiny poté (www.vterinapote.cz). V sekci O nás má každý člen svůj e-mail, a můžete mu rovnou napsat. Se mnou se spojte přes vilma.klepkova@vterinapote.cz.

Andrea Fridmanská

00.00.01
vteřina poté

Pán draků přijíždí

V sobotu 19. září se děti z DD v Písku vypravily do obce Skály, aby se zúčastnily osmého ročníku komunitní akce Draci ve Skalách. Slavnost byla letos o to zajímavější, že Skály svou přítomností poctil samotný Pán draků.

Kluci i holky se na jeho příjezd připravili, vyzdobili se slavnostními kostýmy a vytvořili si krásné barevné škrabošky. Přípravy a organizace slavnosti byly velkým dílem na samotných dětech, respektive mladých dospělých z píseckého dětského domova. Ti společně se sdružením Letní dům a ŠVAGR naplánovali prů-

běh slavnosti, ušili kostýmy - a to i pro Pána draků, zajistili technické zázemí, nakoupili materiál, postarali se o publicitu. Patří jim za to velký dík a respekt, že všechno bravurně zvládli!

Draci ve Skalách jsou pro nás „setkáním s novými lidmi“, „zahájením školního roku“, „dobrou akcí, kde

není nuda“, „velkolepou hostinou“, odpověděly děti na otázku, co pro ně akce znamená.

Slavnost podpořili:

Sodexo, s.r.o., Státní fond kultury ČR, Nadace Umění pro zdraví, obec Skály a město Písek.

Do kouzelné zahrady vstoupila pýcha

Cesta hrdiny aneb léto s Letním domem na chalupě Piktych v Jizerských horách.

Chalupa Piktych se stala pro nás vítaným přístřeším v letošním horkém létě a to hned po několik týdnů. Na začátku léta jsme zde s dětmi ze soukromého dětského domova v Korkyni strávili pět dnů a společně tvořili v ateliéru i venku a objevovali různé techniky a práce s materiálem. Kromě tradičního malování měla u dětí velký úspěch sádra, ze které vznikaly různé sádrové odlitky a objekty.

V půlce července jsme na Piktych vyrazili znovu s dětmi z Krompachu, abychom společně zachránili Kouzelnou zahradu, do které vstoupila pýcha. Prožili jsme zde mnoho šťastných chvil strávených společným povídáním, malováním

i jiným tvořením, proto zahrada i duše stromů mohly znovu rozkvést ve své kouzelné síle a kráse.

Závěrečný pobyt byl inspirován Cestou hrdiny, na kterou se vydaly děti z Písku a Klánovic. Společně i každé za sebe objevovaly, jaké jsou vlastnosti a schopnosti pravého hrdiny a samy hledaly, kdo je pro ně hrdinou. Na závěr se pak vydaly na dlouhou cestu, při které prokázaly odvahu, samostatnost i schopnost obětovat se jeden pro druhého. „Síla mého hrdiny je i mou silou“ bylo motto celého pobytu.

Děkujeme chalupě Piktych za přístřeší a všem dětem i dospělým (a mnoha dobrovolníkům) za spoustu krásných

zážitků a milých vzpomínek.

Sociálně-terapeutické pobyty se konají díky podpoře Nadace Terezy Maxové dětem, Diplomatic Spouses Association, MPSV ČR a Magistrátu hl. m. Prahy. Volnočasové aktivity podporuje MŠMT ČR.

Letní dům

Jarmarky s Albertem

Do projektu Jarmarky s Albertem, který společně realizujeme s Nadačním fondem Albert, se letos zapojí prozatím největší počet dětských domovů: 60. Projekt podporuje tvůrčí činnost, finanční gramotnost a základy podnikání dětí z dětských domovů.

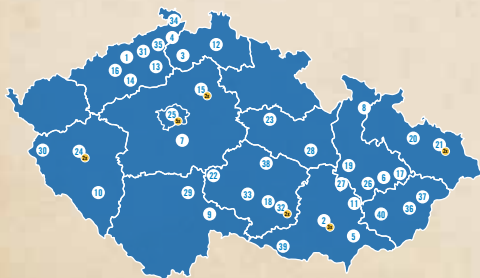
Poté, co dětské týmy prodají školením, začnou vyrábět své originální výrobky z různých materiálů a chystat nápady jak vyzdobit své stánky a zaujmout zákazníky. V době adventu pak budou mít každý svůj jarmareční stánek v prodejnách Albert. Kdy a kde se budou jednotlivé Jarmarky

konat, se brzy dozvíte na www.nadacnifondalbert.cz, www.spoludetem.cz a facebook.com/spoludetem.

Jak probíhalo 10 školení
V červnu, září a říjnu proběhla školení Obchodníkem snadno a rychle. Na začátku se vždy každý domov představí a popíše své výrobky, které letos

plánuje na jarmarku prodávat. Následuje malý marketingový průzkum zaměřený na pojmy cílová skupina a konkurence. Poté se věnujeme ceně, cenovkám, paragonům. Nejvíce nápadů pak vzniká při tvoření plakátů na samotné jarmarky, které děti doplňují o slogany a obrázky svých výrobků.

JARMARKY S ALBERTEM

PRODEJNY ALBERT:

● Bilina, ● Brno 3x, ● Česká Lípa, ● Děčín, ● Hodonín, ● Hranice, ● Jesenice, ● Jeseník, ● Jindřichův Hradec, ● Klatovy, ● Kroměříž, ● Liberec, ● Litoměřice, ● Loupy, ● Mladá Boleslav 2x, ● Most, ● Nový Jičín, ● Okříšky, ● Olomouc, ● Opava, ● Ostrava 2x, ● Pacov, ● Pardubice, ● Píseň 2x, ● Praha 5x, ● Píerov, ● Prostějov, ● Svltavy, ● Tábor, ● Tachov, ● Teplice, ● Třebíč 2x, ● Třešť, ● Ústí nad Labem, ● Varnsdorf, ● Vizovice, ● Vsetín, ● Žďár nad Sázavou 2x, ● Zlín, ● Znojmo

DĚTSKÉ DOMOVY:

● Bakuin, ● Boskovice, ● Brandýs nad Orlicí, ● Brno Degner, ● Budřov nad Budřovkou, ● Budřov, ● Černá Voda, ● Česká Kamenice, ● Česká Lípa, ● Chomutov, ● Dolní Počernice, ● Duhá Deštná, ● Duchcov, ● Frýdek Místek, ● Frýdlant, ● Fulnek, ● Hodonín u Kunštátu, ● Holice, ● Hora Sváté Kateřiny, ● Hranice, ● Hrotovice, ● Ivančice, ● Jabloně v Podještědí, ● Jemnice, ● Krásná Lípa, ● Kroměříž, ● Ledce, ● Lety, ● Lichnov, ● Lipová u Sluknova, ● Litoměřice, ● Měcholupy, ● Mezi, ● Mladá Boleslav, ● Most, ● Náměst, ● Planá, ● Plumlov, ● Píseň, ● Praha 2, ● Píerov, ● Prostějov, ● Raadenin, ● Rovečné, ● Sázava, ● Senožaty, ● Slezská Ostrava, ● Staňkov, ● Tachov, ● Teit, ● Tisá, ● Tisnov, ● Tichov, ● Uherský Ostroh, ● Únhošt, ● Ústí nad Labem, ● Truhlárova, ● Valašské Klobouky, ● Vizovice 2x, ● Vranov

www.nadacnifondalbert.cz, www.spoludetem.cz

už brzy po celé republice

Další část se věnuje propagaci - učíme se jak oslovit a zaujmout novináře, jak připravit pozvánku či krátký článek o jarmarku. Závěr je plný praktických nápadů a ukázek - jak uspořádat stánek, jak se chovat/nechovat k zákazníkům, probíhá i výměna zkušeností a osvědčených nápadů z předešlých let.

Poděkování patří všem účastníkům za dobrou náladu a aktivní zapojení do školení. Také chceme poděkovat za příjemné školící prostředí hypermarketů Albert.

Zajímavosti ze školení:

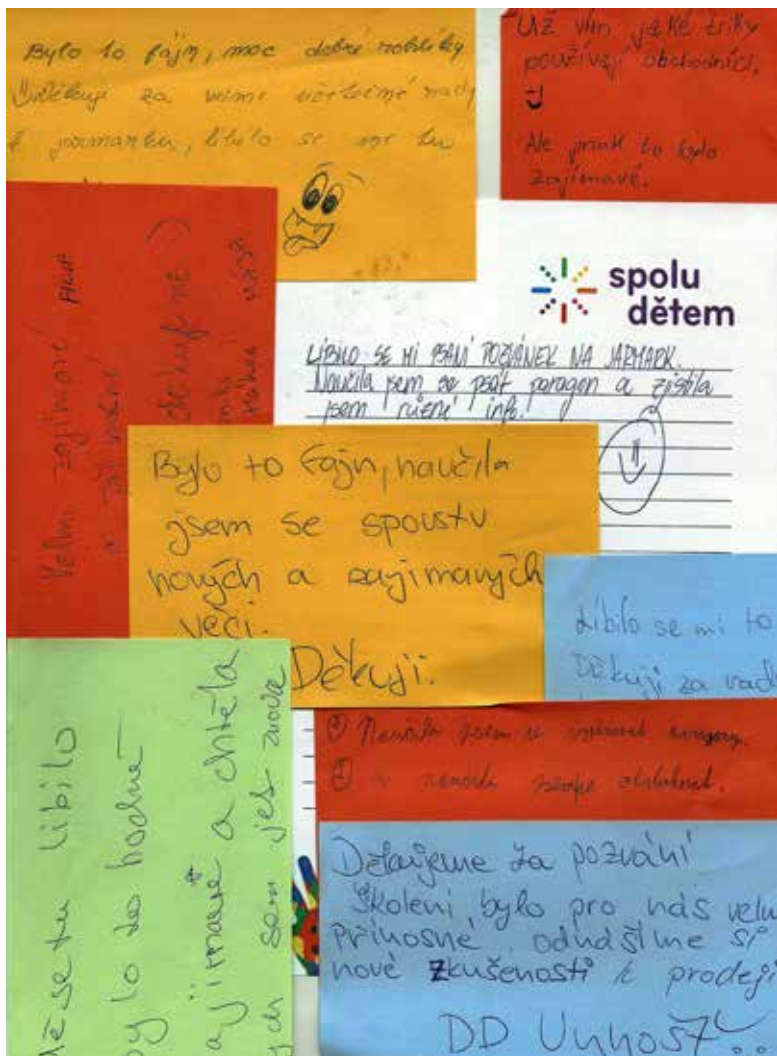
- snědli jsme 250 koláčů a přes 1000 kusů ovoce,
- popsali a pokreslili jsme přes 150 velkých školících papírů,
- vytvořili jsme 60 zajímavých reklamních sloganů,

- zapojilo se 242 účastníků z 60 DD,

A co říkají o školení samot-

né děti? Vyčtete to z reakcí, které jsme si vyfotili.

Nad'a Dittmannová

Projekt byl finančně podpořen Nadačním fondem Albert v rámci grantového programu Nadační fond Albert dětem 2015. Děkuje

Spolu dětem se baví a pomáhá i letos

Díky našemu projektu Bav se a pomáhej dostalo i letos 10 dětských domovů šanci ukázat, že mají dobré nápady a chuť dělat něco pro druhé.

Pětičlenné týmy od června do listopadu realizují svoje projekty, které pomohou někomu v jejich okolí, jejich komunitě či životnímu prostředí. Na tyto aktivity dostaly finanční částku až 25 000 Kč.

Hodnotící komise, která z přihlášených projektů vybírala ty nejlepší, podpořila nápady, které uvádíme v rámečku na další straně.

Kromě toho, že všechny týmy úspěšně realizují své projekty, účastnily se na konci srpna také víkendového školení v Praze. Naučily se, jak projekty správně vést, jak je propagovat, jak hospodařit s financemi a mnoho dalšího.

Všechny projekty končí v listopadu, v prosinci už všechny čekají závěrečné zprávy. Svými aktivitami děti ukazují, že mají talent a schopnost měnit nejen svůj život, ale i život ve svém okolí k lepšímu. Rádi je v tom podporujeme!

Za podporu děkujeme Nadaci Terezy Maxové dětem a Nadačnímu fondu Albert.

Veronika Košaříková

DD Hrotovice: Pomáháme Lucii!

Vytvoření kalendáře z maleb dětí, verisáž obrázků - výtěžek půjde tělesně postižené dívce Lucii.

DD Mikulov: Divadelní skupina Unite!

Divadelní a taneční vystoupení pro LDN, postižené a veřejnost.

DD Náměšť n.O.: Děti ženám

Společné aktivity pro český svaz žen - výlet, malování, kosmetika, představení, hry.

DD Ostrava Slezská: Radostné vykročení do nového školního roku

Zábavný den pro děti ze ZŠ jako poděkování za dlouhodobou spolupráci.

DD Prostějov: Děti pro vás

Hudební, dramatické a taneční vystoupení pro seniory, centrum soc. služeb, děti a postižené.

DD Sedloňov: Včelaři z Orlických hor

Chov včel, osvěta v základních školách,

tvorba elektronické kroniky včelařů a letní včelařský tábor.

DD Tuchlov: Tuchlováci volí ekologii

Ekologická osvěta, vysazování lososa a úklidové práce v Národním parku České Švýcarsko.

DD Uherský Ostroh: Ten dělá to a ten zas tohle...

Seznámení s řemesly, vyrábění a pokračování spolupráce s MŠ a ZŠ, seniory, rukodělné dílničky.

DD Ústí-Střekov: Známe svou historii?

Přiblížit život předků návštěvníkům skanzenu - tradice, staročeské hry, řemesla, jídla, výroba krojů. Účast na Dnech evropského dědictví a jarmark.

DD Vizovice náměstí: Vizovický Herkules - outdoorová sportovní akce

Sportovně zábavné odpoledne pro děti. Vyzkouší si poskytování první pomoci, přenos zraněného v terénu, běžecký závod a orientaci v mapě.

Hejbejte se a zpívejte

Letní soustředění odstartovalo nový ročník

Hanka Kynychová je už několik let známá tím, že nejenže neúnavně propaguje zdravý životní styl a cvičení, ale také vede k pohybu děti v dětských domovech. Její charitativní projekt Hejbejte se a zpívejte vede děti k tanci, zpěvu a muzikálovém herectví. Každoročně se do projektu zapojí přes 300 dětí z celé České republiky. Veškeré přípravy na tuto show začínají právě v létě, kdy děti se svými tetami přijedou do Prahy do Hančína fitka na letní soustředění. Zde se naučí nové choreografie, které pak trénují ve svých domovech s tetami.

Slavní lektoři, Filip si zatančil s Justinem

Lektorkou kategorií aerobic mini-kadet a junior je Hanka Kynychová, lektorem

kategorie Latino Dance je již 4. rokem Igor Šustr. Muzikálové části se letos ujal tanečník, který působí v několika divadelních

muzikálech a je tanečníkem skupiny IF a v taneční company Lucie Vondráčkové Radek Fišer. Hudebního nastudování se ujala muzikálová herečka, zpěvačka a reportérka zpravodajství

Letos se zapojilo 19 domovů

TV Prima Petra Doležalová společně se zpěvákem a muzikálovým hercem Janem Hönigem. Další kategorií je Street-Dance, té se ujal znovu Radek Fišer. A kategorie MTV Dance se ujal známý tanečník Filip Jankovič, který měl tu čest zatančit si po boku Justina Biebra, Kylie Minogue nebo George Michaela...

Tety jsou oporou

Letošní ročník vzniká za velké podpory firmy Úsovsko Food – výrobce tyčinek Fit. „Jsem šťastná, že se nám podařilo díky skvělému sponzorovi uspořádat devátý ročník. Procházím těžkým obdobím, co se důvěry a zklamání týká, takže letní soustředění je pro mě letos úžasné v tom, že jsem díky dětem plná energie a uvědomím si, že jsou na světě horší věci, než třeba konkurenční boj,“ vypráví své dojmy z letního soustředění Kynychová a dodává: „Velmi oceňuji, že se rok od roku zapojuje i více a více nových tet, které s dětmi tančí. Tety jsou pro děti velkou oporou v životě, a tak jsem ráda, že děti doprovází i na pódium a závodí s nimi.“

Dar od Petry Faltýnkové

Proto není divu, že pozvá-

ní na letošní představení nových choreografií přijala téměř desítka VIP osobností v čele s Petrou Faltýnkovou, která se dokonce rozhodla věnovat i finanční dar. Petra pravidelně podporuje dětské domovy a rozhodla se proto věnovat finanční dar právě charitativnímu počínu Hanky Kynychové proo opuštěné děti. Pro vítězné týmy 9. ročníku Hejbejte se a zpívejte Petra věnovala 11 000 korun. A proč právě tuto částku? „Jedenáctka je moje šťastné číslo. Takže věřím, že se mi tento dobrý skutek pozitivně vrátí,“ vysvětlila známá modelka.

Na podzim se chystá velká show

Dalšími tvářemi, které se přišly podívat na nové choreografie, které děti s lektory v čele s Hankou Kynychovou nacvičily, byly třeba Kristýna Janáčková, Petr Vágner, Kateřina Mátlová, Veronika Kašáková, Jakub Kohák, Jan Kříž a Marie Blahynková.

Už jen proběhne podzimní soustředění a můžeme se těšit na velkou taneční show na podzim letošního roku.

Jak vše bude, ukáže čas.

Albín Augustín Balát

Choreografie dělám v obýváku

Předfinálový „hejbací“ rozhovor s Hanou Kynychovou

Devátý ročník Hejbejte se... Jsi ráda, že se opět letošní ročník uskutečnil?

Samozřejmě. Hejbejte se a zpívejte a moje nadace vůbec je součástí mého života. Není den, kdy bych si na děti v domovech nevzpomněla. Devět let je pořádný kus života. Pokaždé, když zahajujeme letní soustředění a sjede se u mě ve fitku první turnus, jsem pyšná, že se nám to opět povedlo a o slzy dojetí není nouze.

Jaké to je, připravovat choreografie pro aerobik?

Mám tři kategorie aerobiku, takže je to někdy docela fičák, ale aerobik je vlastně můj život. Takže je to pro mě naprosto přirozená věc. Je to dá se říct jediné, co umím a to jsem se rozhodla před devíti lety předávat dál právě v dětských domovech. Choreografie připravuju pravidelně doma v obýváku.

Jak dlouho jsi choreografii připravovala. Pomáhal ti někdo?

Jedno odpoledne... Pomáhala mi Kačka, moje manažerka, protože jsme spolu vybíraly hudbu a Kačku napadly nějaké kroky, které jsem ráda využila.

Jak vlastně přijdeš na hudbu k choreografii?

Vždycky mi někdo pomáhá, diskutujeme o výběru hudby v našem týmu, radíme se.

Letošní hudby vznikly cestou z Olomouce, kde jsem byla pracovně. Kačka s sebou vzala nějaká cédečka, youtube v mobilu a výběr hudby byl hotov.

Můžeš nám stručně popsat tvůj letošní lektorský team?

Na svůj tým jsem každý rok pyšná, protože jsou to dobří lidé odhodlaní dělat dobré věci. Navíc bez nároku na jakýkoliv honorář. Jsem moc ráda, že se k nám letos vrátil **Radek Fišer**. Je to úspěšný tanečník, tančí na různých pražských scénách (Antoinetta – králov-

na Francie, Horečka sobotní noci, Atlantida, Kapka medu pro Verunku) a dokonce i v brněnské verzi Děti ráje. Dva roky měl pauzu a vloni na finálové show za námi s Kačkou přišel a řekl, že to chce prostě dělat, že sice neví, jak to bude zvládat, ale že prostě chce. A to nám udělalo velkou radost! Díky němu se pak podařila i spolupráce s divadlem Kalich a muzikálem Horečka sobotní noci, kde si zatančí vítěz letošní kategorie Muzikál.

Igora Šustra myslím nemu-

sím představovat. Je s námi od druhého ročníku. Jeho latino dance si vždycky všichni oblíbí. Má dar výborně naučit choreografii tak, aby jí pochopil i začátečník.

Pěta Doležalová, herečka, zpěvačka a reportérka Zpravodajství TV Prima a **Honza Hönig**, zpěvák a pedagog, jsou také všem dobře známí.

No a velkou novinkou je MTV dance pod vedením **Filipa Jankoviče**. Filip má neuvěřitelné kouzlo, talent pro tanec, jeho pohyby jsou přirozené, stejně jako jeho vztah k dětem. Chová se jako jejich starší brácha a děti jsou z něj nadšené. Filip na spolupráci pro letošní rok kývl okamžitě. Na první schůzce měl sice zpoždění půl hodiny a my se s Kačkou bály, že nepřijde, ale je to naprostý profesionál. Taky aby ne. Tančit po boku takových hvězd jako Kylie Minogue, Mariah Carey, Gegorge Michael nebo Justin Biber, to vyžaduje velkou dávku pokory a profesionality. Nedávno jsme se potkali na premiéře muzikálu Romeo a Julie a hned začal mluvit o finále, o soustředění. Baví mě, že ho to baví. Na finálové show se můžete těšit na jeho tanec na podpatcích, s kterým dokonce soutěží v soutěži Československo má talent.

Všem lektorům opravdu moc děkuju! Víím, že vás vaše tělo živí, a že byste někdy možná

radši ve volnu odpočívali, ale děláte dobrou věc a vážím si jí nejen já, ale i tři sta dětí.

Velmi mě taky těší, že se k nám lektori vracejí. Na finále usedne do poroty například Tomáš Kufák.

Máte před sebou podzimní soustředění - chodí vám nějaké zprávy o tom, jak děti cvičí?

Jasně, chodí. S dětmi a tetami je více v kontaktu Kačka, ale vše mi vždycky hlásí. Vběhne za mnou do posilovny z naší malé kanceláře (základnu máme u mě ve fitku) a volá: „Volala teta Siky, mám tě pozdravovat!“ A to mě moc baví. Jsme taková jedna velká hejbací rodina. Jsem napnutá, jak si děti s letošními choreografii poradí. Radek Fišer obohatil Street dance i o mluvené slovo, proto jsme se rozhodli na podzimním soustředění zařadit i lekce rétoriky.

Finálové závody se uskuteční kdy?

Finálová taneční show se uskuteční pro veřejnost v pondělí 23. listopadu od 09:30 do 19:30 v music clubu Futurum v Praze na Smíchově, kdy proběhne Finále a Superfinále. V neděli 22. listopadu na též místě proběhne semifinále bez účasti veřejnosti.

Ozvou se vám nějaké osobnosti - zda bude letošní ročník? A zda by se mohli přijít podívat na finále?

Většinou se se všemi přes rok

potkáváme na různých společenských akcích, takže slovo dá slovo a přijde samozřejmě řeč i na Hejbejte se a zpívejte.

Prozradíš nám, jaké osobnosti už potvrdily účast a na co se můžou děti na finále těšit?

Vše je ve fázi příprav. Ale můžete se těšit třeba na Revoltu, Pavla Calttu, Natálku Grossovou, Aleše Hámu, Richarda Genzera, Petra Vágnera, na New Elenet nebo třeba na Jana Čenského.

Máš nějaký vzkaz pro děti?

Asi moje motto: Hejbejte se, fakt se to vyplatí! A to jak ve smyslu soutěžním – budete-li poctivě trénovat, medaile se dostaví – ale také ve smyslu zdravotním, protože pohyb prospívá nejen našemu tělu, ale také naší duši a umí léčit menší i větší bolístky.

Myslíš, že 10. jubilejní ročník bude?

Musí být! Kačka mě s ním otravuje už od léta. Já se ale v mysli plně soustředěním na ten devátý. Práce pro děti z dětských domovů je velký závazek, kterého není možné se vzdát ze dne na den. Byly roky, které byly těžké, ale i tak jsme to zvládli. Takže ano, desátý ročník bude a věřím, že i jedenáctý, dvanáctý... a kdo ví.

Albín Augustín Balát

Ukočíte své peníze

Peníze, peníze a zase ty peníze. Jak s nimi vyjít, na co se zaměřit a proč je důležité s nimi umět hospodařit, tak o tom všem je dnešní článek.

Řada z vás asi ve svém životě slyšela pořekadlo „bez peněz do hospody nelez“. Proč jsou tedy peníze v životě důležité? Pro každého z nás mají peníze svůj význam, někomu umožní bydlet, jinému cestovat, užívat si života nebo třeba i přispívat na charitu. Pro mě osobně jsou peníze znakem určité svobody, kdy můžete dělat věci, které vás baví a přitom mít i dostatek času na lidi, které máte rádi.

Ne vždycky tomu ale tak bylo. Musela jsem si projít svojí vlastní cestou, kdy

jsem se učila jednoduše peníze nerozfofrovat. Byla to pro mě cenná zkušenost a já jsem této, i když v některých ohledech tvrdé škole života, vděčná. Co tedy jsem se naučila, dělám a funguje mi, o to se s vámi ráda podělím. Není potřeba v životě opakovat některé chyby!

1. Investujte sami do sebe

Nejméně riziková investice, kterou člověk může udělat, je investice sama do sebe. Navíc hodnota člověka na pracovním trhu je dána jeho schopnostmi, dovednostmi a znalost-

mi. Využijte proto široké nabídky projektů v dětských domovech a zapojte se do nich. Pravidelně čtěte knížky, které napsali lidé, kteří ve svém životě uspěli. Teď vám to možná přijde zbytečné a radši byste hráli venku fotbal nebo jen tak lekovali, ale věřte mi, že do budoucna to oceníte. Je dobré si také najít průvodce (mentora), který vám bude pomáhat postavit se po odchodu z dětského domova na vlastní nohy. Průvodce (mentor) je člověk, který je ideálně tam, kde byste chtěli jednou ve svém životě být vy, můžete mu důvěřovat a on může na oplátku důvěřovat vám. Je to člověk, který vás doprovází, ale určitě správný mentor nebude řešit život za vás, ukáže vám cestu, možnosti a je jen na vás jak se k tomu postavíte. Každý z nás je totiž tvůrce svého vlastního života, ať už v tom dobrém, tak i v tom špatném.

2. Bez práce nejsou koláče

Čím dříve začnete chodit na brigádu, tím dříve si uvědomíte, kolik práce je potřeba vynaložit na to, aby člověk získal určitý obnos

peněz. Začne více zvažovat, zda opravdu potřebuje nejnovější mikinu od Nike nebo si prostě koupíte tu, co se vám líbí a nemusí být zákonitě značková a třeba tu značkovou si koupíte po čase za odměnu, že něco zvládnete. Navíc získáte potřebné pracovní návyky a můžete si koupit i to, na co vám běžné kapesné ne vždy stačí. A za to to stojí, že.

3. Spořte

Kupte si pokladničku, kam si pravidelně budete dávat 10 % z peněz, které si vyděláte nebo dostanete jako kapesné. Často slyším námitky, že si nemůžete odkládat tolik peněz stranou. To nevadí. Začněte třeba i jen korunou nebo desetikorunou, ale začněte. Pokladničku koupíte v hračkářství, doporučuji tu na klíček. Klíček si můžete potom schovat u tedy, strejdy v domově nebo jiné pro vás důvěryhodné osoby, aby vás nelákalo peníze vybírat z pokladničky ještě před tím, než nastane den, který si určíte jako „Den otvírání pokladničky.“ Po otevření pokladničky peníze přepočítejte a rozhodněte se, co s nimi budete dělat dál. Doporučuji minimálně 10 % z celkové částky ponechat v kasičce a postupně zase každý měsíc přidávat další peníze. Co uděláte se zbytkem, je na vás. Totéž můžete jednoduše udělat

i s bankovním účtem. Až si tenhle zvyk osvojíte a zjistíte, jak se vám peníze pěkně množí, budete je milovat...

4. Šetřete

Vezměte si sešit a pište si všechny svoje výdaje (tzn. vše, za co jste utratili peníze). Zjistíte tak, za co nejvíce utrácíte a můžete se sami rozhodnout, jaké výdaje jsou nutné (tzv. nezbytné) a jaké naopak můžete omezit (tzv. zbytné výdaje) a tím ušetřit. Pokud budete potřebovat na začátku radu, určitě vám někdo z dospěláků poradí nebo se případně můžete obrátit na naši koordinátorku Alenu.

5. Plánujte

Pravidelně jednou měsíčně, na začátku možná jednou týdně, si plánujte své investice do sebe sama, výdaje

a příjmy. Hledejte stále možnosti, kde byste si mohli přivydělat další peníze, třeba i jen tím, že sousedovi posekáte trávník. S plánováním spojte také kontrolu toho, jak se vám finančně daří vyjít, kde jste ušetřili a kde naopak utratili více.

Hodně štěstí milí mladoši, držím vám všem palce. A kdybyste občas klopýtli nebo potřebovali pomocnou ruku, napište nám do Začni správně.

Gabriela Křivánková

www.zacnispravne.cz

Blue Van:

Tradiční festival pobavil rodiče a nasytil absolventy

V areálu soukromého Gymnázia Open Gate proběhl v červnu devátý ročník Blue Van Festivalu. Tato akce by se dala přirovnat k Nejmilejšímu koncertu. Žáci místní základní školy a studenti zdejšího gymnázia si pro veřejnost připravili recitační, pěvecká i taneční vystoupení. Návštěvníkům bylo nabídnuto bohaté občerstvení v podobě švédských stolů. Nechyběl ani mrazák plný nanuků.

Právě obložené mísy, klobásky, bramborový salát, těstoviny, kuřecí křídylka a další dobrotы přilákaly na Blue Van velký počet absolventů Open Gate, kteří po letité zkušenosti s tímto festivalem věděli, co na ně čeká. Samozřejmě se nepřijeli pouze najíst a napít (i když...), ale taktéž si užívali atmosféru koncertu a nostalgicky se svými kamarády vzpomínali na období strávené v Babicích u Prahy.

Tříhodinový program odstartoval vystoupením základní školy, která je součástí areálu od roku 2011. Děti své rodiče, příbuzné a kamarády pobavily například divadelním představe-

ním, tancem ve valašském kroji či sborovým zpěvem. Publikum je vždy odměnilo intenzivním potleskem. Pozvolna se na řadu dostali studenti gymnázia. Break Dance, hra na flétnu, břišní tance, sólový zpěv... Kdo zrovna nesledoval dění na pódiu, mohl si zastřílet na terč ze vzduchovky nebo obdivovat vystavené kusy oblečení a různé předměty, jejichž koupí lidé přispěli na dobrou věc.

Velmi pozitivní odezvu mělo hudební vystoupení vychovatelů a učitelů, které celou událost zakončilo. Učitel pan Udatný, jemuž mnozí neřeknou jinak než „Herr Tapfer“, zapěl německou

písničku. Kapela pak pobavila své fanoušky překopávkou světového hitu „In The Army Now“ od Status Quo s českým textem „Teď když jsi mamina“. A nakonec nechyběl ani šlágr „Seš dobrý chlap“, bez kterého by si nikdo z přítomných nedokázal Blue Van Festival už ani představit.

Počasí vyšlo, nanuky zmizely jako pára nad hrncem, absolventi nasytili svá bříška, všichni vystupující i přihlížející byli spokojení. Mise splněna! Tak zase za rok na viděnou.

František Berger, v tu chvíli nasycený, avšak jindy nenasytný absolvent Gymnázia Open Gate

Kolik?

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

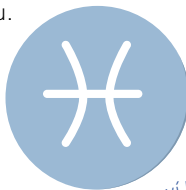

Bližence,
hvězdy tvrdí, že tenhle měsíc chytíš šanci za pačesy a dosáhneš skvělého úspěchu. Anebo se hvězdy spletly a chytíš chřipku.

Býku,
podle konstelace podzimního hvězdného rojení to vypadá, že to s tebou moc dobře nevypadá.

Rybo,
až do prosince si nestříhej nehet na pravém malíčku. Přinese ti to štěstí.

Štíře,
vylez na nejbližší strom a podívej se do okolí. Kolik komínů uvidíš, tolikrát do konce roku dostaneš ve škole jedničku.

Lve,
venku je už pořádná zima, tak se začni teple oblékat. Ale jako pozor, hvězdy tím myslí, aby ses oblékal teple, ne teple!

Milá Zámečata, hvězdy nelžou, ať je zima, jaro, léto nebo podzim. Nevěříte? Raději věřte, jinak byste na to mohli zle dopadnout. Nebo - v lepším případě - dost dobře vyjít... Z vesmírné observatoře zdraví HELMUT

Vodnáři,
nestrkej nos do cizích věcí. Víš přeci, jak dopadl Pinocchio!?

Kozorohu,
v listopadu přijde tvoje velká šance, ale nesmíš se bát riskovat!

Střelče,
čeká tě nečekané očekávání nečekaného.

Raku,
i když jsi strašně zamilovaný a hřeje tě láska, raději se na ven pořádně oblékej, ať nenastydneš a tvoje láska tě nevidí opuchlého s velkým červeným nosem od soplů.

Berane,
zkus se tenhle měsíc na všechny široce usmívat. Ale nezapomeň si před tím vyčistit zuby.

Váho,
zkus se jen tak chvíli flákat, nudit se, odpočívat... Zkrátka a dobře přestaň se furt honit a stresovat, od toho jsou tu dospělí!

Panno,
tvůj horoskop jsem někam založil a nemůžu ho najít. Nezlob se, prosím, a počkej na příště, určitě ho do té doby najdu.

Radečci vydali Best of

...a zároveň představili nový klip Máš mě na svědomí. Skladba Máš mě na svědomí z nového Best Of alba skupiny O5 a Radeček původně vznikla jen jako demonahrávka z garáže, nyní kapela udělala její coververzi v Londýně a k singlu představuje také klip. Režie se ujal Martin Linhart, který pomocí netradiční dějové linky vypráví příběh jedné dvojice.

Skupina od začátku roku dobývá rádiové žebříčky chytlavým československým duetem Vloupám se a právě tento hit stylisticky otevírá výběrovou kompilaci „Radečků“. Kompilace Best Of O5 a Radeček představuje šestnáct skladeb, které kapela složila v letech 1994 - 2014.

více na www.o5.cz

Básnička pro Kláru i Toníčka

Tráva žloutne, listí padá,
slunce svítí stále méně,
řekni, že mě máš furt ráda,
ať ten smutek sleze ze mě.
Řekni, že ti stále chybím
jako léto v listopadu,
snad mi stále věříš sliby,
že tě mít rád nepřestanu.
Každý večer před soumrakem,
tvoji fotku v rámečku,
položím si vedle kamen
a čtu ti v novém Zámečku.

Helmut

Ahoj Zámečata!

Tak jak je? Jak válčíte ve škole a jak se smiřujete s tím, že léto je pryč? Doufám, že je u vás všechno v pohodě. Vždyť na každé době si můžeme najít něco hezkého. Mně na podzimu baví to, že je to doba sbírání, sklizení a hojnosti. Všude se něco zavařuje, nakládá, suší, kvasí... Vůně a chutě se línou z každé strany.

Pokud jste to ještě neudělali, tak si zkuste nějaké ovoce nebo zeleninu zavařit, naložit nebo zamrazit. Uvidíte, jakou z toho budete mít radost, až za dlouhých zimních večerů nějakou svou dobrotu najdete a otevřete ji. Nic nechutná lépe, než vlastní zasloužená radost.

Helmut

Tvořte Zámeček s námi

- Posílejte zprávy z vašich akcí + fotky.
- Vyndejte z tajného šuplíku básničky.
- Napiš nám svůj příběh.
- Pošli selfie se Zámečkem.

albin.balat@zamecek.net
redakce@zamecek.net

I já chci mít vzpomínky na dětství

Marek Zapletal

9 let, z toho 7 po ústavech

Když se naši rozhodli pro pěstounství, byli jsme s bráchou nadšení. Bylo to ale úplně jinak, než jsme čekali. Nepřišel nikdo zakřiknutý, nikdo, kdo by projevoval vděčnost. Příchodem dítěte nastalo doma zemětřesení. Ale stálo to za to. Zjistili jsme, že plno obyčejných věcí není pro všechny samozřejmostí. Víc si všeho vážíme, víc si vážíme rodičů a i s bráchou se máme víc rádi. Naší rodinou prošly už děti dvě. Scénář byl stejný. Zemětřesení a po půl roce smutek z loučení promíchaný s radostí – další dítě nemuselo do ústavu. Pro další dítě byla naše rodina místem, kde zažilo pocit bezpečí a to, že má jeden druhého rád. Dobře, že jsme do toho šli!

Sára

www.pravonadetstvi.cz